

STORTINGET

Innst. 137 L

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 159 L (2016–2017)

Innstilling fra finanskomiteen om Lov om Bankenes sikringsfond og lov om endringer i finansforetaksloven mv. (innskuddsgaranti og krisehåndtering av banker)

Til Stortinget

Sammendrag

Våren 2014 ble det i EU vedtatt et revidert innskuddsgarantidirektiv, basert på tidligere direktiver fra 1994 og 2009, og et nytt direktiv med regler for håndtering av kriserammede banker og kredittforetak (krisehåndteringsdirektivet). Begge direktiver er EØS-relevante. Finansdepartementet foreslår i proposisjonen lovendringer for å gjennomføre disse to direktivene, basert på en utredning fra Banklovkommisjonen (NOU 2016:23).

Kapittel 2 i proposisjonen omhandler bakgrunnen for lovforslaget, mens kapittel 3 gir oversikt over tilnærming og lovstruktur, begrepsbruk og virkeområde.

Gjennomføring av krisehåndteringsdirektivet innebærer en rekke nye oppgaver for offentlige myndigheter, og det er i noen grad overlatt til det enkelte land hvordan oppgavene fordeles og organiseres. Dette gjelder spesielt etableringen av en krisehåndteringsmyndighet som skal planlegge og gjennomføre tiltak overfor foretak som havner i krise. Krisehåndteringsmyndigheten kan etableres som en egen myndighet eller legges til sentralbanken, et departement eller en annen offentlig myndighet. Krisehåndteringsmyndigheten kan også etableres som del av tilsynsmyndigheten forutsatt at det er organisatoriske skiller mellom dem som arbeider

med krisehåndtering, og tilsyn overfor de samme foretakene. Departementet foreslår i kapittel 4 i proposisjonen at Finanstilsynet skal være krisehåndteringsmyndigheten i Norge, men at de viktigste vedtakene likevel skal fattes av departementet. I tråd med direktivet foreslås også hjemler for departementet til å treffe statlige støttetiltak i spesielle situasjoner, selv om gjennomføring av slike tiltak vil forutsette vedtak fra Stortinget i det enkelte tilfelle. Direktivet innebærer også nye oppgaver for Finanstilsynet som tilsynsmyndighet, bl.a. vurdering og oppfølging av såkalte gjenopprettingsplaner som det enkelte foretak skal utarbeide, jf. nedenfor, samt oppfølging og tidlig inngripen overfor foretak med svekket finansiell stilling. Bankenes sikringsfond forvalter i dag innskuddsgarantiordningen og innskuddsgarantifondet. Departementet foreslår at Bankenes sikringsfond i tillegg får i oppgave å forvalte et nytt krisetiltaksfond som skal disponeres av Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet, og dessuten bistå Finanstilsynet i utøvelsen av oppgaver og kompetanse som krisehåndteringsmyndighet. Som en følge av Bankenes sikringsfonds nye oppgaver, foreslås det at Bankenes sikringsfonds styre skal oppnevnes av departementet, og ikke av bankene som i dag.

Krisehåndteringsdirektivets regler er bygget opp rundt tre separate hovedfaser. I beredskapsfasen, som er tema for kapittel 5 i proposisjonen, skal foretakene og Finanstilsynet henholdsvis utarbeide og følge opp planer for hvordan det enkelte foretak kan gjenopprette sin finansielle stilling dersom den skulle bli svekket (gjenopprettingsplaner). Finner Finanstilsynet vesentlige mangler ved et foretaks gjenopprettingsplan, skal det kunne gis pålegg om endringer i planen eller virksomheten. Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet skal utarbeide planer for hvordan kriser i det enkelte

foretak kan håndteres med visse krisetiltak (krisetiltaksplaner), og skal kunne gi pålegg om endringer i virksomheten dersom en finner vesentlige hindringer for en vellykket krisehåndtering av foretaket. Et viktig element i krisetiltaksplanen vil være å vurdere om deler av foretakets gjeld kan og bør konverteres til egenkapital ved en eventuell krise (intern oppkapitalisering), og i så fall skal det fastsettes et minstekrav til konvertibel gjeld. Utarbeidelse av fullstendige gjenopprettings- og krisetiltaksplaner etter direktivets krav vil kunne være ressurskrevende og lite hensiktsmessig for en del foretak, og vil også kunne legge beslag på store ressurser hos myndighetene. Departementet foreslår derfor at Finanstilsynet, i tråd med en unntaksbestemmelse i direktivet, får mulighet for å fastsette enklere krav basert bl.a. på foretakenes størrelse og risikoprofil. Kapittel 5 omhandler også regler om avtaler om konsernintern støtte og krav om tilrettelegging for konvertering til egenkapital av ulike typer av gjeldsinstrumenter. Felles for kravene er at de skal gjelde til enhver tid og sikre beredskap for eventuelle problemer.

For å unngå at gryende økonomiske problemer i enkeltforetak kan utvikle seg til en krise i foretaket og kanskje spre seg til resten av finanssystemet, er det viktig at foretaket selv og myndighetene griper inn tidlig med hensiktsmessige tiltak. Dette er behandlet i kapittel 6 i proposisjonen. Finanstilsynets tilsynsmessige påleggsmuligheter etter gjeldende rett er de første tiltakene som kan komme til anvendelse, og dette kan skje når et foretak begynner å nærme seg brudd med bl.a. samlede kapital- og bufferkrav. Når situasjonen er mer alvorlig, bl.a. hvis foretaket nærmer seg brudd med minstekravene til ansvarlig kapital, skal Finanstilsynet etter krisehåndteringsdirektivet kunne gi mer inngripende pålegg, herunder om at foretaket skal iverksette eller oppdatere tiltak i gjenopprettingsplanen. Hvis situasjonen ytterligere forverres, skal Finanstilsynet kunne gi pålegg om endringer i foretakets styre eller ledelse og eventuelt oppnevne en midlertidig administrator til å forestå virksomheten i foretaket. Finanstilsynet har i dag mulighet til å gripe inn i mange ulike situasjoner og gi pålegg om nødvendige tiltak. Gjennomføring av direktivet vil ikke innebære vesentlig innsnevring av Finanstilsynets handlefrihet, men det foreslås lovregler som innebærer at tilsynets respons på ulike situasjoner må tilpasses direktivets systematikk og vilkår for inngripen.

Når situasjonen i et foretak er så alvorlig at det er utsikter til at det kan bli kriserammet, foreslås det at Finanstilsynet skal sende melding med tilråding til departementet, som skal avgjøre om foretaket skal krisehåndteres eller avvikles. Dersom foretakets problemer kan løses ved nedskrivning og konvertering av den ansvarlige kapitalen, skal imidlertid Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet etter forslaget kunne gjennomføre dette uten at det skal anses som krisehåndtering.

Tiltaket innebærer at Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet skriver ned ansvarlig kapital for å dekke oppståtte tap (dersom foretaket ikke har gjort dette selv) og deretter konverterer kapitalinstrumenter til egenkapital, slik at kvaliteten på den ansvarlige kapitalen bedres. Kapittel 6 omhandler også støttetiltak fra innskuddsgarantiordningen og muligheten for forebyggende statlige støttetiltak. Innskuddsgarantidirektivets regler om støttetiltak innebærer en betydelig innsnevring av muligheten for å bruke innskuddsgarantifondets midler til kriseforebyggende tiltak sammenlignet med gjeldende norsk rett. Forebyggende statlige støttetiltak er ikke regulert av krisehåndteringsdirektivet, men det åpnes for at dette kan gis uten at mottakende foretak skal anses som kriserammet.

Kapittel 7 i proposisjonen tar for seg situasjoner hvor det har oppstått en krise i et foretak, f.eks. som følge av at store tap har uttømt hele eller store deler av egenkapitalen. Det er viktig at slike situasjoner håndteres raskt og riktig av myndighetene. Mangelfull eller uhensiktsmessig håndtering av kriserammede foretak kan gi spredning og forårsake alvorlige systemkriser samt skape forventninger om offentlige redningsaksjoner for å gjenopprette den finansielle og økonomiske stabiliteten. Slike forventninger kan igjen gi opphav til feilprising av risiko i finansmarkedene og motivere til høy risikotaking på bekostning av offentlige midler. Under den internasjonale finanskrisen fikk slike tilpasninger store konsekvenser for statsfinansene og den økonomiske aktiviteten i mange land, ikke minst i en del EU-land. Det norske regelverket har vist seg å være fleksibelt og hensiktsmessig, og det bygger på mange av de samme prinsippene som ligger til grunn for krisehåndteringsdirektivet. Mange av tiltakene som direktivet forutsetter at skal være tilgjengelige for krisehåndteringsmyndigheten, er således allerede på plass i norsk rett. Direktivet har imidlertid vesentlig mer spesifiserte regler enn gjeldende norske regler, og gjennomføring av direktivet vil derfor medføre en betydelig omlegging av regelverket. I tillegg blir løsningene på en del punkter annerledes enn i gjeldende rett.

Et sentralt element i krisehåndteringsdirektivet er innføringen av intern oppkapitalisering («bail-in») som en måte å håndtere kriserammede foretak på. Dette krisetiltaket innebærer at Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet først kan skrive ned ansvarlig kapital og visse typer av gjeld i den utstrekning som trengs for å dekke tap, og deretter konvertere de samme typene kapital og gjeld til ny egenkapital i den utstrekning som trengs for å gjenopprette foretakets finansielle stilling. På denne måten holdes foretakenes kreditorer i større grad enn tidligere ansvarlige for virksomheten, og foretakenes evne til å dekke tap uten tilførsel av ekstern kapital kan øke betydelig. Dette kan bidra til riktigere pricing av foretakenes innlån i finansmarkedene og redu-

sere eventuelle forventninger om offentlige redningsaksjoner i tilfelle en krise. Krisehåndteringsdirektivet skiller mellom krisehåndtering og avviking. Det er bare der allmenne interesser tilsier det, at et foretak skal underlegges krisehåndtering med sikte på at virksomheten kan videreføres. Andre foretak skal avvikles.

Krisehåndteringsdirektivet åpner for bruk av statlige støttetiltak i spesielle situasjoner med alvorlig systemkrise. Dette er drøftet i kapittel 8 i proposisjonen. Etter direktivet kan staten tilføre ansvarlig kapital eller midlertidig ta over eierskapet i kriserammede foretak. Slike tiltak skal imidlertid bare kunne iverksettes som en siste utvei etter at øvrige krisetiltak har blitt vurdert og benyttet i størst mulig grad. Statlige støttetiltak skal bare kunne ytes på strenge vilkår og i så lite omfang som mulig. Blant annet må tiltakene utformes i henhold til statsstøttereglene, og det kriserammede foretakets eiere og kreditorer må ha gitt et betydelig bidrag til dekning av tap og oppkapitalisering før det kan bli aktuelt med statlige tiltak. Departementet foreslår lovregler om statlige tiltak i tråd med direktivet og Banklovkommisjonens utkast. Gjennomføring og nærmere utforming av slike tiltak vil måtte bli vurdert og behandlet i det enkelte tilfelle og vil oftest forutsette egne bevilgningsvedtak fra Stortinget.

Mens krisehåndteringsdirektivet gir krav om å innføre et nytt og omfattende regelverk, er det reviderte innskuddsgarantidirektivet i stor grad en videreføring av tidligere EU-regler, se proposisjonens kapittel 9. Behovet for endringer i norsk rett er derfor begrenset. Den viktigste endringen som departementet foreslår i samsvar med direktivet, er utvidet dekning i inntil tolv måneder for visse typer av innskudd. Omtalen i kapitlet gjelder selve innskuddsgarantiordningen, herunder garantinivå, hvilke innskudd som er dekket, utbetalingsfrist mv.

Kapittel 10 i proposisjonen omhandler finansiering av innskuddsgaranti og krisetiltak. For å kunne innfri innskuddsgarantien og gjennomføre hensiktsmessige krisetiltak er det avgjørende å ha tilstrekkelige midler til disposisjon. Innskuddsgarantiordningen vil kunne ha et betydelig likviditetsbehov når innskudd blir utilgjengelige, og kan også bli påført tap som må dekkes inn. Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet vil på sin side kunne ha behov for midler for å oppnå vellykket håndtering av kriserammede foretak, bl.a. ved å yte garantier og lån, kjøpe opp eiendeler og på annen måte bidra til effektive løsninger. Direktivene krever derfor at det bygges opp midler til disposisjon for disse formålene, fortrinnsvis i fond, ved obligatoriske bidrag fra foretakene. Det er betydelig nasjonal handlefrihet til å bestemme hvor store fond som skal bygges opp, såfremt en oppfyller visse minstekrav. Direktivenes minstekrav er beskjedne sammenlignet med midlene som er bygget opp i Bankenes sikringsfond i Norge. Departementet

foreslår å fordele eksisterende midler i Bankenes sikringsfond på to nye fond, et innskuddsgarantifond og et krisetiltaksfond. Dette vil sikre at både innskuddsgarantiordningen og Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet vil ha betydelige midler tilgjengelige fra dag én når det nye regelverket trer i kraft.

Departementet foreslår videre i proposisjonens kapittel 10 at de to nye fondene skal bygges ytterligere opp med årlige bidrag fra foretakene om lag på nivå med tilsett av avgiftsnivå etter gjeldende regelverk. Den samlede bidragsplikten vil øke sammenlignet med beregnet sikringsfondsavgift for 2017, men dette er ikke mer enn det dagens avgift ville ha økt med dersom reglene om risikjustering av sikringsfondsavgiften hadde blitt tilpasset utviklingen i banksektoren de senere årene. Det som var ment som en risikjustering av avgiften, har de senere årene i realiteten gitt en avgiftsrabatt på opptil 700 mill. kroner årlig. Fordeling og risikjustering av de nye årsbidragene vil i stor grad følge av nærmere EU-regler, men det er en viss nasjonal handlefrihet i fastsettelsen av bidragene til det nye innskuddsgarantifondet. Årsbidragene til de to nye fondene vil i alle tilfeller bli vesentlig mer risikodifferensiert enn dagens sikringsfondsavgift og bl.a. innebære at foretak med høy risiko må betale en høyere andel av de samlede bidragene.

Kapittel 11 i proposisjonen omhandler regler for forsikrings- og pensjonsforetak. Det er i dag felles regler om soliditetssvikt og offentlig administrasjon i finansforetakloven for alle finansforetak, herunder forsikrings- og pensjonsforetak. Dersom disse reglene etter departementets forslag blir erstattet av et nytt regelverk for krisehåndtering av banker og kredittforetak mv., i tråd med krisehåndteringsdirektivet, bør de eksisterende reglene inntil videre fortsette å gjelde for forsikrings- og pensjonsforetak. I tillegg bør det foretas enkelte andre lovtekniske tilpasninger for å gjøre plass til de nye reglene.

Kapittel 12 i proposisjonen omhandler økonomiske og administrative konsekvenser av departementets lovforslag. De foreslåtte reglene gjelder banker, kredittforetak, visse verdipapirforetak og finanskonsern hvor slike foretak inngår, samt finansieringsforetak som inngår i finanskonsern. De foreslåtte reglene vil, sammen med utfyllende forskriftsregler i tråd med nærmere EU-regler, gi vesentlig mer omfattende og kompliserte krav til beredskap og krisehåndtering enn det som følger av gjeldende rett. Etterlevelse av kravene vil innebære økte økonomiske og administrative byrder for foretakene og det offentlige, men vil samtidig gi redusert risiko for økonomiske problemer i enkeltforetak og i finanssystemet generelt. Det kan over tid spare norsk økonomi og det offentlige for store kostnader.

Merknader til de foreslåtte bestemmelsene står i proposisjonens kapittel 13.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fredric Holen Bjørdal, Svein Roald Hansen, Ingrid Heggø, Åsunn Lyngedal og Rigmor Aasrud, fra Høyre, Elin Rodum Agdestein, lederen Henrik Asheim, Mudassar Kapur, Vetle Wang Soleim og Aleksander Stokkebø, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad, Knut Magne Flølo og Helge André Njåstad, fra Senterpartiet, Sigbjørn Gjelsvik og Trygve Slagsvold Vedum, fra Sosialistisk Venstreparti, Kari Elisabeth Kaski, fra Venstre, Abid Q. Raja, fra Kristelig Folkeparti, Jorunn Gleditsch Lossius, fra Miljøpartiet De Grønne, Per Espen Stoknes, og fra Rødt, Bjørnar Moxnes, viser til at regjeringen i proposisjonen foreslår lovendringer basert på en utredning fra Banklovkommisjonen (NOU 2016:23) for å gjennomføre innskuddsgarantidirektivet og krisehåndteringsdirektivet i norsk rett. Forslaget viderefører Bankenes sikringsfond og etablerer et nytt krisetiltaksfond og en krisehåndteringsmyndighet for banker og andre finansinstitusjoner. Direktivet gir det enkelte land stor frihet i hvordan oppgavene fordeles og organiseres.

Komiteen viser til at innskuddsgarantidirektivet i stor grad vil innebære en videreføring av tidligere direktiver, og at behovet for endringer i norsk regelverk dermed er begrenset. Et unntak er forslaget om utvidet dekning i inntil tolv måneder for visse typer innskudd. Dette forslaget vil være viktig for innbyggernes trygghet ved kjøp av bolig, skilsmisse, erstatningsoppgjør o.a. og støttes av komiteen.

Komiteen vil understreke viktigheten av å kunne beholde dagens norske garantigrense på 2 mill. kroner ut over 2018, og ber regjeringen fortsette forhandlingene med EU om dette. I Norge sparer vi i stor grad i innskudd, og en god innskuddsgaranti er viktigere hos oss enn i mange andre europeiske land.

Komiteen støtter en innføring av et krisetiltaksfond og at midlene i dagens sikringsfond fordeles mellom dette og sikringsfondet slik at de begge har tilstrekkelige midler til å fylle sine oppgaver fra dag én. Bankenes sikringsfond skal minimum utgjøre 0,8 pst. av alle garanterte innskudd i medlemsbedriftene, og krisetiltaksfondet 1,0 pst. av samme beløp. Bankenes sikringsfond holder i dag om lag 2,75 pst. av garanterte innskudd, og dette er etter komiteens vurdering ikke for høyt og bør bygges videre opp. Direktivet åpner for å sette tak på fondene, og komiteen støtter departementets vurdering av at det på et senere tidspunkt kan bli aktuelt å vurdere om fondsoppbyggingen bør begrenses.

Bankenes sikringsfond forvalter i dag innskuddsgarantiordningen og -fondet. Komiteen er enig i at sik-

ringsfondet også får oppgaven med å forvalte det nye krisetiltaksfondet, og at det disponeres av Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet.

Komiteen vil understreke verdien av at det i Bankenes sikringsfonds styre også er medlemmer med bankerfaring.

Komiteen støtter at det innføres et omfattende regelverk for å håndtere bankkriser i flere faser av varierende alvorlighetsgrad. Et nytt instrument i norsk rett er regler om intern oppkapitalisering som forutsetter at foretakets kreditorer i større grad holdes ansvarlige i en krisesituasjon gjennom at gjeld kan gjøres om til egenkapital når egenkapitalandel blir for lav gjennom tap. Dette støttes av komiteen.

Komiteen viser til at regjeringen foreslår at Finanstilsynet skal være krisehåndteringsmyndigheten i Norge, men at de viktigste vedtakene skal fattes i departementet, og støtter dette. Finanstilsynet får som tilsyn et nytt ansvarsområde gjennom at det skal se til at finansforetak utarbeider gjenoppbyggingsplaner. Det forutsettes et organisatorisk skille mellom tilsynets rolle som tilsyn og rollen som krisehåndteringsmyndighet som komiteen vil understreke som viktig. For norske forhold med en del mindre finansforetak vil komiteen understreke at det er viktig med praktisk tilpasning ved at det stilles færre krav til gjenoppbyggingsplaner i mindre foretak som ikke er systemkritiske, slik departementet foreslår.

Et nytt og utvidet regime for innskuddsgarantiordningen og kriseløsningsmekanismene gjør at både myndighetsorganer og Bankenes sikringsfond får nye og utvidede oppgaver. Komiteen vil derfor understreke viktigheten av at Stortinget og allmennheten holdes orientert om utviklingen av innskuddsgaranti- og kriseløsningsregimet gjennom den årlige finansmarkedsmeldingen.

Komiteen slutter seg etter dette til lovforslag fremmet i proposisjonen om vedtak til (A) lov om Bankenes sikringsfond og (B) lov om endringer i finansforetaksloven mv. (innskuddsgaranti og krisehåndtering av banker) unntatt der lovtekst nedenfor er foreslått endret, jf. Finansdepartementets svar på finanskomiteens spørsmål til departementet under behandlingen av denne lovsaken, inntatt i svarbrev fra finansministeren av 15. februar 2018 (vedlagt denne innstillingen).

Komiteen fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I forslag til lov om Bankenes sikringsfond gjøres følgende endring:

§ 1 nytt sjettede ledd skal lyde:

(6) Konkurs eller akkordforhandlinger kan ikke åpnes i Bankenes sikringsfond.

II

«I forslag til endringer i lov om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksloven) gjøres følgende endringer:

§ 19-8 første ledd skal lyde:

(1) Innskuddsgarantiordningen skal sørge for at garanterte innskudd som et medlemsforetak har mottatt gjennom sin filial i annen EØS-stat, blir utbetalt så snart som mulig av garantiordning for bankinnskudd i den stat filialen er etablert etter oppdrag fra og på vegne av garantiordningen. Innskudd i norske kroner omregnes til vertsstatens valuta etter kjøpskursen på den dagen innskuddet ble utilgjengelig. Innskuddsgarantiordningen skal stille de nødvendige midler til disposisjon for garantiordningen i filialens vertsstat og erstatte utbetalte beløp og påløpte kostnader.

§ 19-11 fjerde ledd første punktum før bokstavlisten skal lyde:

(4) Når det er truffet tiltak etter annet eller tredje ledd, skal øvrige medlemsforetak straks tilføre innskuddsgarantifondet et beløp tilsvarende midlene benyttet til tiltaket i form av tilleggsbidrag etter § 19-10 annet ledd, dersom:

§ 20-3 tredje ledd skal lyde:

(3) Bankenes sikringsfond skal bistå Finanstilsynet i utøvelsen av oppgaver og kompetanse som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd. Finanstilsynet fastsetter hvilke oppgaver som skal utføres av Bankenes sikringsfond i medhold av første punktum. I saker hvor Finanstilsynet skal treffe vedtak som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd kan Finanstilsynet bestemme at Bankenes sikringsfond skal forberede saken.

§ 20-51 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Dersom et foretak ikke har vært omfattet av bidragsplikten hele året, skal det ved beregningen av bidraget gjøres fradrag for den del av året foretaket ikke har vært omfattet. Har et foretak drevet virksomhet før foretaket ble bidragspliktig, kan Finanstilsynet fastsette et særlig innmeldingsbidrag tilsvarende opptil det bidraget foretaket ville ha måttet betale for hele året.

§ 20-51 fjerde ledd blir nytt femte ledd.»

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet, slutter seg til beregningsmåten for innbetaling av årlig avgift til fondene og vil understreke viktigheten av at det skal betales i henhold til risikobillett i det enkelte selskap.

Regjeringen foreslår at Bankenes sikringsfonds styre skal oppnevnes av departementet og ikke av bankene som i dag. Flertallet er enig i dette, men vil understre-

ke betydningen av å ivareta det gode, praktiske samarbeidet mellom finansnæringen og myndighetene i Norge.

Flertallet er enig i at departementet skal ha hjemler for å treffe statlige støttetiltak i spesielle situasjoner, men forutsetter at det innhentes nødvendige vedtak fra Stortinget i det enkelte tilfelle på ordinær måte.

Medlemene i komiteen frå Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Raudt vilsærskild trekkje fram og kommentere fylgjande tilhøve:

- Innskotsgarantien på 2 mill. kroner må beholdast
- Skattebetalarane skal ikkje sitje att med rekninga for framtidige kriser
- Finanstilsynet må ikkje svekkast ytterlegare

Desse medlemene viser til at den norske innskotsgarantien på 2 mill. kroner fungerer godt, og vil sterkt åtvare mot at regjeringa gjer disposisjonar som kan setje denne i spel. Det er i proposisjonen etter desse medlemene sitt syn ikkje i tilstrekkeleg grad gjort greie for denne for norske småspararar svært viktige beløpsgrensa. Desse medlemene ventar at regjeringa orienterer Stortinget og ålmenta på ein tydeleg måte dersom innskotsgarantien skulle kome i spel, og at ein då vil ta naudsynte grep, også i form av å føreslå lovendringar eller avståing frå lovendringar for å sikre at innskotsgarantien kan halde fram med dagens beløpsgrense. Desse medlemene gjer på denne bakgrunnen fylgjande framlegg:

«Stortinget ber regjeringa straks orientere Stortinget dersom ein får grunn til å tru at innskotsgarantien med beløpsgrense på 2 mill. kroner må verte avvikla eller redusert.»

Desse medlemene minner om at Noreg har ein særmerkt og uvanleg økonomisk situasjon, og at det norske finanssystemet dessutan har særmerke som gjer nasjonal kontroll med finansreguleringa ekstra viktig.

Desse medlemene gjer på denne bakgrunnen fylgjande framlegg:

«Stortinget ber regjeringa kome tilbake til Stortinget med konkrete framlegg om korleis Finanstilsynet kan styrkast.»

«Stortinget ber regjeringa kome tilbake til Stortinget med framlegg om å gjenopprette reell norsk suverenitet over finansreguleringa i Noreg.»

Medlemene i komiteen frå Senterpartiet og Miljøpartiet Dei Grøne har merka seg fleire høyringsinnspel frå bransjen og gjer på denne bakgrunnen fylgjande framlegg:

«Stortinget ber regjeringa føreslå eit tak på storleiken på sikringsfonda mellom anna for å sikre norske bankar og finansinstitusjonar betre konkurranseevne.»

Medlemene i komiteen frå Senterpartiet og Raudt vil elles streke under at norske skattebetalarar ikkje skal sitje att med rekninga dersom det skulle kome til ein bank- eller finanskrisa i Noreg. Dette prinsippet er i for liten grad streka under og formulert i klartekst i proposisjonen. Desse medlemene har særleg merka seg at det vert opna for at regjeringa skal kunne setje i verk statlege støttetiltak utan samtykke frå Stortinget. Desse medlemene tykkjer det er svært uheldig at det vert skapt unødvendig usikkerheit rundt desse spørsmåla, og meiner ein bør kunne slå fast at skattebetalarane ikkje i noko tilfelle skal sitje att med rekninga for slike kriser, men at kostnadene til fulle skal dekkjast av bransjen sjølv.

Desse medlemene gjer på denne bakgrunnen fylgjande framlegg:

«Stortinget ber regjeringa ta naudsynte grep for å avverje at beløpsgrensa på 2 mill. kroner vert fjerna eller redusert dersom ein situasjon skulle oppstå der innskotsgarantien elles må verte endra.»

«Stortinget ber regjeringa gjennom forskrift gjere det klart at skattebetalarane ikkje skal sitje att med rekninga for redningsaksjonar overfor bankar og finansføretak.»

«Stortinget ber regjeringa gjennom forskrift gjere det klart at dersom den heilt ekstraordinære situasjonen skulle oppstå at staten på nokon måte skulle delta i ein redningsaksjon overfor finansføretak, så må dette utan unntak heimlast i Stortinget i kvart einskilt tilfelle.»

Desse medlemene vil framheve kor viktig det er at Finanstilsynet ikkje må svekkast ytterlegare etter at regjeringa i fjor i praksis underordna tilsynet EU sitt finanstilsyn. Desse medlemene viser til at regjeringa bør bruke det norske handlingsrommet i EØS-avtalen generelt og i innskotsgarantidirektivet spesielt til å konsolidere og styrkje det norske Finanstilsynet. Diverre ser ein i staden at Finanstilsynet si rolle gjennom proposisjonen vert føreslått svekka på ei rad område.

Desse medlemene vil peike på at Noreg og det norske Finanstilsynet har lang og god erfaring med å handtere finansbransjen og finansiell risiko. Det kan argumenterast for at handteringa av mellom anna finanskrisa har vore langt betre i Noreg enn i EU.

Det er positivt at Finanstilsynet gjennom regjeringa sin proposisjon får nye oppgåver, men sidan tilsynet si rolle vert svekka på andre område, er det ikkje sikkert at tilsynet samla sett kjem betre ut.

Disse medlemmer vil understreke den samfunnsmessige risikoen finanskriser representerer, og myndighetenes rolle i å forebygge disse via regulering av finansmarkedet. Selv om forslagene i proposisjonen innebærer enkelte forbedringer er de etter disse medlemmer sitt syn ikke tilstrekkelige for å hindre risikofylt aktivitet og framtidige finanskriser. Disse medlemmer mener at finanssektorens størrelse, og raske vekst, utgjør en systematisk risiko for norsk økonomi. Disse medlemmer er spesielt bekymret for gjeldsvekst i husholdningene og mener det trengs strengere regulering av forbrukslånsegmentet. I så måte er det etter disse medlemmer sitt syn viktig at dette lovforslaget bidrar til å styrke Finanstilsynet og ikke innskrenker norske myndigheters mulighet til å regulere finansnæringen ut over tiltakene i lovforslaget.

Medlemene i komiteen frå Senterpartiet vil ytterlegare særskilt trekkje fram og kommentere fylgjande tilhøve:

- Mindre bankar og finansføretak må behandlast rimeleg
- Den norske finansbransjen sine innspel bør i stor grad lyttast til

Desse medlemene viser vidare til at det er positivt at ein opnar for at mindre føretak kan få lempelegare vilkår mellom anna relaterte til rapportering og planverk enn større føretak. Desse medlemene ynskjer å streke under at det er viktig at dette vert fylgt opp. Eit for rigid rapporteringsregime for mindre føretak vil kunne gje uheldige konkurranseulempar for desse, sidan omfattande rapportering tenderer til å gje store føretak urimelege fordelar. Dette vil ikkje berre gå ut over mindre bankar og finansinstitusjonar, men også forbrukarane gjennom at konkurransen vert redusert. Ein streng rapporteringspraksis overfor mindre verksemdar vil også kunne representere eit uturvande byråkrati.

Desse medlemene ynskjer også å peike på at det at mindre bankar og finansføretak er til stades i marknaden, inneber at risikoen vert spreidd på fleire aktørar, noko som alt anna likt reduserer faren for store systemiske bankkriser. Slike smådriftsfordelar bør verte reflekterte i regelverket gjennom lempelegare krav til mellom anna rapportering, kapitaldekning og bidrag til krisefond.

Desse medlemene er difor ikkje samde i at storleiken på bidraget til innskotsgarantifondet og krisefondet frå kvart einskilt føretak berre skal fastsetjast på bakgrunn av risikobiletet i det einskilte føretaket. Det bør også takast omsyn til vekselverknaden mellom selskap, og då mellom anna at små aktørar trass i at dei kvar for seg kan ha gjennomsnittleg risiko, likevel vil bidrage til å redusere den systemiske risikoen gjennom diversifise-

ring og storleikseffektar. Slike tilhøve bør reflekterast i utrekninga av bidraga for kvart einskilt føretak.

Desse medlemene gjer på denne bakgrunnen fylgjande framlegg:

«Stortinget ber regjeringa syte for at den systemiske risikoen som større føretak skaper, vert reflektert i avgiftene til innskotsgarantifondet og krisetiltaksfondet slik at større føretak alt anna likt må betale relativt høgre avgift enn mindre føretak.»

«Stortinget ber regjeringa kome tilbake til Stortinget med ein modell for val av styremedlemer til Bankenes sikringsfond som tydeleg markerer at fondet ikkje er eit organ for staten, men som likevel gjev staten naudsynt kontroll.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringa straks orientere Stortinget dersom ein får grunn til å tru at innskotsgarantien med beløpsgrense på 2 mill. kroner må verte avvikla eller redusert.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringa kome tilbake til Stortinget med konkrete framlegg om korleis Finanstilsynet kan styrkast.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringa kome tilbake til Stortinget med framlegg om å gjenopprette reell norsk suverenitet over finansreguleringa i Noreg.

Forslag fra Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 4

Stortinget ber regjeringa føreslå eit tak på storleiken på sikringsfonda mellom anna for å sikre norske bankar og finansinstitusjonar betre konkurranseevne.

Forslag fra Senterpartiet og Rødt:

Forslag 5

Stortinget ber regjeringa ta naudsynte grep for å avverje at beløpsgrensa på 2 mill. kroner vert fjerna eller redusert dersom ein situasjon skulle oppstå der innskotsgarantien elles må verte endra.

Forslag 6

Stortinget ber regjeringa gjennom forskrift gjere det klart at skattebetalarane ikkje skal sitje att med reknin-

ga for redningsaksjonar overfor bankar og finansføretak.

Forslag 7

Stortinget ber regjeringa gjennom forskrift gjere det klart at dersom den heilt ekstraordinære situasjonen skulle oppstå at staten på nokon måte skulle delta i ein redningsaksjon overfor finansføretak, så må dette utan unnatak heimlast i Stortinget i kvart einskilt tilfelle.

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 8

Stortinget ber regjeringa syte for at den systemiske risikoen som større føretak skaper, vert reflektert i avgiftene til innskotsgarantifondet og krisetiltaksfondet slik at større føretak alt anna likt må betale relativt høgre avgift enn mindre føretak.

Forslag 9

Stortinget ber regjeringa kome tilbake til Stortinget med ein modell for val av styremedlemer til Bankenes sikringsfond som tydeleg markerer at fondet ikkje er eit organ for staten, men som likevel gjev staten naudsynt kontroll.»

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og råder Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lover:

A.

V e d t a k t i l l o v

om Bankenes sikringsfond

§ 1 Organisatoriske forhold

(1) Bankenes sikringsfond er et eget rettssubjekt. Bankenes sikringsfond skal meldes til Foretaksregisteret.

(2) Bankenes sikringsfond skal ha et styre oppnevnt av departementet. Styret er sikringsfondets øverste myndighet og representerer Bankenes sikringsfond utad.

(3) Den daglige ledelsen av virksomheten i Bankenes sikringsfond skal forestås av en forretningsfører tilsatt av styret og godkjent av departementet. Styret kan fastsette instruks for forretningsføreren.

(4) Virksomheten i Bankenes sikringsfond skal organiseres og drives på en forsvarlig måte. Forretningsføreren skal sørge for at Bankenes sikringsfond har ansatte som samlet har kvalifikasjoner og erfaringer som trengs for at virksomheten drives på en forsvarlig måte,

og at det etableres forsvarlige styrings- og kontroll-systemer. Forretningsføreren skal sørge for at det blir fastsatt instruksjoner som angir de ansattes arbeidsoppgaver og ansvarsforhold, samt rapporterings- og saksbehandlingsregler.

(5) Bankenes sikringsfond har selvstendig partsevne etter tvisteloven § 2-1 første ledd bokstav f.

(6) Konkurs eller akkordforhandlinger kan ikke åpnes i Bankenes sikringsfond.

§ 2 Oppgaver

(1) Bankenes sikringsfond skal utføre forvaltningsoppgaver og administrative gjøremål som gjelder innskuddsgarantiordningen og innskuddsgarantifondet i samsvar med bestemmelsene i finansforetaksloven kapittel 19.

(2) Bankenes sikringsfond skal forvalte midlene i krisetiltaksfondet og kan utføre andre administrative gjøremål som gjelder krisetiltaksfondet i samsvar med bestemmelsene i finansforetaksloven § 20-56. Det samme gjelder for midlene i Verdipapirforetakenes sikringsfond så langt det passer. Krisetiltaksfondet og Verdipapirforetakenes sikringsfond skal belastes kostnader som gjelder gjøremål for fondene.

(3) Bankenes sikringsfond skal yte bistand til Finanstilsynet etter finansforetaksloven § 20-3 tredje ledd.

§ 3 Styret

(1) Styret skal ha syv medlemmer oppnevnt av departementet. Det kan oppnevnes varamedlemmer.

(2) Oppnevningen av medlemmer og varamedlemmer til styret gjelder for to år. Departementet kan foreta suppleringsvalg og i særlige tilfeller endre sammensetningen av styret.

(3) Det skal føres protokoll over styrebehandlingen.

(4) Aksjeloven § 6-17 gjelder tilsvarende for styret.

(5) Departementet kan fastsette instruks for styret, herunder regler om saksbehandling, utsetting av arbeidsoppgaver og saker som skal forelegges departementet, Finanstilsynet eller Norges Bank før vedtak treffes.

§ 4 Ansvarlig kapital

Bankenes sikringsfonds ansvarlige kapital består av midler tilført innskuddsgarantifondet.

§ 5 Samarbeidsordninger

(1) Bankenes sikringsfond skal etablere prosedyrer for samarbeid, samordning og informasjonsutveksling med Finanstilsynet og Norges Bank. Departementet kan fastsette nærmere regler om slike prosedyrer.

(2) Er Finanstilsynet eller Norges Bank blitt kjent med forhold i et medlemsforetak som kan føre til ansvar

for innskuddsgarantiordningen, skal de omgående sende melding om dette til Bankenes sikringsfond.

(3) Bankenes sikringsfond kan inngå samordningsavtale med garantiordning for bankinnskudd i annen EØS-stat.

§ 6 Regnskap og revisjon

(1) Bankenes sikringsfond skal hvert år utarbeide og avgi årsmelding og årsregnskap for innskuddsgarantifondet som skal sendes til departementet, Finanstilsynet og Norges Bank.

(2) Bankens sikringsfond skal ha en revisor som utpekes av departementet. Revisors godtgjøring fastsettes av departementet.

§ 7 Forholdet til annen lovgivning

(1) Offentleglova og forvaltningsloven gjelder for Bankenes sikringsfond. Offentleglova § 15 første og tredje ledd gjelder tilsvarende for Bankenes sikringsfonds korrespondanse med departementet, Finanstilsynet og Norges Bank.

(2) Taushetsplikten etter forvaltningsloven § 13 gjelder ikke overfor departementet, Finanstilsynet og Norges Bank. Departementet kan i forskrift gi regler om avgrensning av taushetsplikten.

§ 8 Utfyllende regler

Departementet kan i forskrift gi regler om Bankenes sikringsfond og dets virksomhet, herunder regler om regnskaps- og revisjonsforhold.

§ 9 Ikrafttredelse og overgangsregler

(1) Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

(2) Departementet kan gi overgangsregler.

B.

V e d t a k t i l l o v

om endringer i finansforetaksloven mv. (innskuddsgaranti og krisehåndtering av banker)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 8-4 skal lyde:

§ 8-4 *Bankvirksomhet mv.*

Det gis fradrag for beløp som finansforetak *tilfører innskuddsgarantifondet og krisetiltaksfondet etter finansforetaksloven §§ 19-10 og 20-51.*

II

I lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag gjøres følgende endringer:

§ 15 annet ledd bokstav h skal lyde:

h) om hvilke regler som gjelder for innskuddsgaranti, jf. finansforetaksloven § 16-5.

§ 30 første ledd skal lyde:

(1) Institusjonen skal jevnlig, og minst én gang i året, skriftlig informere kunden om rente- og gebyrsatser for alternative typer kontoer som institusjonen tilbyr, samt opplysninger om innskuddsgaranti i samsvar med finansforetaksloven § 16-5.

III

I lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern gjøres følgende endringer:

§ 1-5 nye åttende og niende ledd skal lyde:

(8) Med tilsynsutvalg menes tilsynskollegium som nevnt i EØS-regler som svarer til direktiv 2013/36/EU artikkel 116, som er opprettet innenfor EØS.

(9) Med kriseutvalg menes kriseutvalg som nevnt i § 20-46 og tilsvarende kollegium opprettet i andre EØS-land.

§ 5-4 første ledd skal lyde:

(1) For filial som etter reglene i §§ 5-2 og 5-3 driver virksomhet her i riket, gjelder kapittel 1 samt bestemmelsene i §§ 2-19 til 2-22, § 9-1 annet og tredje ledd, § 9-2, §§ 9-4 til 9-6, § 12-27, § 13-5 fjerde ledd, § 13-7 første ledd, § 13-17, kapittel 16, § 17-11 sjette ledd, § 17-12, § 17-13 første og tredje ledd, § 19-2, § 20A-3 annet ledd, § 21-7 annet ledd og §§ 22-1 til 22-3. Revisorloven § 2-3 første og annet ledd gjelder tilsvarende for møter mellom daglig leder av filialen og revisor.

§ 12-3 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) Ved sammenslåing eller deling av finansforetak som tar imot innskudd, skal foretaket gi informasjon som nevnt i femte ledd minst én måned før transaksjonen gjennomføres. Innskytere kan innen tre måneder kreve kvalifiserte innskudd som ikke er garantert etter § 19-4, utbetalt eller overført til annet medlemsforetak.

§ 14-6 tredje ledd første punktum og annet punktum innledningen skal lyde:

Banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, som ikke oppfyller krav eller bufferkrav i denne loven eller forskrifter fastsatt i medhold av loven, skal straks iverksette nødvendige tiltak for å rette opp dette. Dersom det er, eller det er grunn til å anta at det i nær fremtid vil være, manglende etterlevelse av krav og bufferkrav, kan Finanstilsynet pålegge foretaket:

§ 16-5 skal lyde:

§ 16-5 Opplysningsplikt om garantiordninger mv.

(1) Banker og andre finansforetak som tar imot innskudd her i riket, skal skriftlig informere kundene om hvilken innskuddsgarantiordning som gjelder for virksomheten, og om hvilken garanti for innskudd ordningen gir. Informasjonen skal gis på norsk og på en lett forståelig måte. Informasjonen kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom kunden bruker nettbank, med mindre kunden ber om å få opplysninger på papir.

(2) Departementet kan gi forskrift om finansforetaks opplysningsplikt om innskuddsgarantiordninger og om adgang til å bruke opplysninger om garantiordninger i sin markedsføring.

(3) Departementet kan i forskrift gi regler om opplysningsplikt om garantiordninger for andre finansforetak.

§ 18-3 nytt sjette ledd skal lyde:

(6) Bestemmelsen i denne paragrafen gjelder ikke konsernintern finansiell støtte som ytes etter bestemmelsene i § 20-8.

Kapittel 19 skal lyde:

Kapittel 19. Innskuddsgarantiordning for banker

I. Innskuddsgaranti

§ 19-1. Innskuddsgarantiordningen

(1) Banker og andre kredittinstitusjoner kan ikke motta innskudd her i riket uten å være medlem av innskuddsgarantiordningen for banker etter reglene i kapitlet her eller av en annen tilsvarende garantiordning.

(2) Innskuddsgarantiordningen skal bidra til finansiell stabilitet ved:

- å sikre at innskudd som er mottatt av medlemsforetak, blir utbetalt til innskyterne dersom foretaket selv er ute av stand til å tilbakebetale innskuddet, og
- å sette i verk tiltak etter reglene i § 19-11 overfor foretak som nevnt i § 19-2 første ledd.

(3) Bankenes sikringsfond skal forvalte innskuddsgarantiordningen. Garantiordningen skal ha et innskuddsgarantifond og andre finansielle midler som oppfyller kravene i § 19-9.

§ 19-2. Medlemskap

(1) Banker med hovedsete her i riket skal være medlem av innskuddsgarantiordningen for banker.

(2) Kredittinstitusjon med hovedsete i annen EØS-stat som mottar innskudd fra allmenheten gjennom filial her i riket, kan bli medlem av innskuddsgarantiordningen dersom garantiordningen for bankinnskudd i hjemstaten ikke gir like god dekning som det som følger av § 19-6. Filial som er medlem etter første punktum, kan si opp medlemskapet med en frist på tolv måneder. Departementet kan i forskrift gi regler om vilkår og regler for slikt medlemskap.

(3) Departementet kan i forskrift gi regler om medlemskap i garantiordningen for annet finansforetak med hovedsete her i riket og for filial av kredittinstitusjon med hovedsete i stat utenfor EØS, og kan fastsette vilkår og nærmere regler for slikt medlemskap.

§ 19-3. *Innskudd*

(1) Som innskudd regnes i dette kapitlet enhver kreditsaldo i et medlemsforetak i henhold til en konto som lyder på navn, og som kan kreves tilbakebetalt etter de vilkår som gjelder for kontoen, herunder tidsavgrenset innskudd og innskudd på sparevilkår. Som innskudd regnes også renter som ikke er forfalt, og tilgodehavende etter oppdrag om betalingsoverføring og andre vanlige betalingstjenester. Kreditsaldo i henhold til finansielle instrumenter som nevnt i verdipapirhandelloven § 2-2 regnes ikke som innskudd med mindre instrumentet er et spareprodukt som eksisterte før loven trådte i kraft og som er registrert på navngitt person eller omfattet av et innskuddsbevis. Som innskudd regnes heller ikke kreditsaldo med hovedstol som ikke pliktes tilbakebetalt til pålydende verdi.

(2) Innskuddsgarantiordningen skal omfatte kvalifiserte innskudd som er mottatt av medlemsforetakene. Med kvalifiserte innskudd menes alle innskudd unntatt:

- a) innskudd som en annen kredittinstitusjon har for egen regning og risiko,
- b) innskudd av ansvarlig kapital,
- c) innskudd av utbytte ved transaksjoner som etter rettskraftig dom er i strid med lovgivningen om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorvirksomhet,
- d) innskudd fra andre finansforetak enn kredittinstitusjoner, herunder betalingsforetak, holdingforetak og annet morselskap i finanskonsern,
- e) innskudd fra verdipapirforetak, verdipapirfond og andre foretak for kollektiv investering,
- f) innskudd fra innskyter med ukjent identitet,
- g) innskudd fra forsikrings- og pensjonsforetak, herunder pensjonsfond, samt fra holdingforetak og annet morselskap i forsikringskonsern,
- h) innskudd fra offentlig myndighet, og
- i) fordring etter foretakets gjeldsinstrumenter, gjeldsbrev og vekselforpliktelse.

(3) Garantiordningen omfatter likevel innskudd av midler som er knyttet til individuelle pensjonsordninger eller kollektive tjenestepensjonsordninger for små og mellomstore bedrifter.

(4) Medlemsforetakene skal merke innskudd som er omfattet av garantiordningen slik at det til enhver tid fremgår klart at innskuddene er omfattet.

(5) Departementet kan i forskrift gi regler om unntak for innskudd mottatt av banken gjennom filial i stat utenfor EØS.

§ 19-4. *Garanterte innskudd*

(1) Med garanterte innskudd menes kvalifiserte innskudd opp til to millioner kroner per innskyter per medlemsforetak og innskudd som nevnt i annet ledd.

(2) Følgende innskudd, herunder innskudd på klientkonto, skal i sin helhet regnes som garantert innskudd i en periode på inntil 12 måneder fra det tidligste av tidspunktet innskuddet er mottatt og kreditert i foretaket, og tidspunktet innskuddet rettslig kunne overføres til andre:

- a) innskuddet er foretatt i henhold til avtale om fast eiendom som gjelder erverv eller avhendelse av rett til private boliger eller fritidshus,
- b) innskuddet ivaretar sosiale hensyn og er knyttet til særlige begivenheter i en innskyters livsløp, herunder ekteskap, samlivsbrudd, avslutning av arbeidsforhold, herunder ved pensjonering eller nedbemanning, samt uførhet eller død, eller
- c) innskuddet er basert på utbetaling av forsikringsytelse, erstatning for skade voldt ved straffbare handlinger, eller erstatning for uriktig straffefølgning.

(3) For innskudd mottatt av medlemsforetak med hovedsete her i riket gjennom filial etablert i annen EØS-stat, er beløpsgrensen for garanterte innskudd etter første ledd et beløp i norske kroner som svarer til 100 000 euro per innskyter per medlemsforetak. Det samme gjelder innskudd som et medlem har mottatt gjennom grensekryssende virksomhet i annen EØS-stat. Departementet kan gi utfyllende bestemmelser i forskrift.

(4) Departementet kan i forskrift gi regler om hva som skal regnes som kvalifiserte eller garanterte innskudd, herunder regler om hvem som skal regnes som en innskyter, og om utbetaling av garanterte innskudd. Departementet kan også fastsette nærmere regler om at garantiordningen skal omfatte forpliktelser i henhold til produkter som omfatter ikke bare innskudd, men også andre midler knyttet til pensjoner og andre ytelser til person ved eller etter uttak av alderspensjon.

§ 19-5. *Utilgjengelig innskudd*

(1) Innskudd skal regnes som utilgjengelig når departementet har truffet vedtak etter § 20-29 om avviking av foretaket under offentlig administrasjon, Finanstilsynet har truffet vedtak etter § 20-18 første ledd bokstav d om at foretaket ikke kan foreta utbetaling til innskytere eller det er truffet en annen tilsvarende beslutning som medfører at innskyterens rett til utbetaling suspenderes. Innskudd skal også regnes som utilgjengelig når Finanstilsynet har besluttet at et medlemsforetak ikke har tilbakebetalt innskudd som er forfalt til betaling, og at det ut fra foretakets økonomiske stilling må antas at foretaket verken er eller vil bli i stand til å foreta tilbakebetaling.

(2) Finanstilsynet skal ta beslutning som nevnt i første ledd annet punktum senest fem arbeidsdager etter å ha fått kjennskap til at foretaket ikke har tilbakebetalt innskudd ved forfall.

§ 19-6. Beregning av utbetalinger

(1) Beløpet som skal tilbakebetales til de enkelte innskytere, skal beregnes på den dagen innskuddet ble utilgjengelig. Dette gjelder også innskudd som filial av medlemsforetaket etablert i annen EØS-stat har mottatt i vertsstatens valuta, og som ikke er blitt omregnet til norske kroner.

(2) En innskyters forpliktelser overfor medlemsforetaket skal ikke motregnes ved beregningen av utbetalingsbeløpet. Dette gjelder likevel ikke forpliktelser som er forfalt før beregningstidspunktet dersom det ved særskilt avtale inngått før tidspunktet for innskuddet er fastsatt at medlemsforetaket ved utbetaling har rett til å foreta oppgjør ved motregning, og innskyterens forpliktelse er angitt i avtalen.

(3) Er filial her i riket av utenlandsk kredittinstitusjon medlem av garantiordningen etter § 19-2 annet ledd, skal det ved utbetaling av garanterte innskudd gjøres fradrag for den del av innskuddene som er dekket av garantiordning for bankinnskudd i medlemsforetakets hjemstat.

§ 19-7. Frist for utbetaling

(1) Innskuddsgarantiordningen skal gjøre garanterte innskudd tilgjengelig for innskyterne i norske kroner innen syv arbeidsdager etter at innskuddet ble utilgjengelig. Dersom garantiordningen av praktiske grunner er forhindret fra å gjøre dette, skal den treffe tiltak som så snart som mulig, og i alle tilfelle senest fem arbeidsdager etter påkrav, vil gi innskytere tilgang til en rimelig del av de garanterte innskuddene.

(2) Utbetaling kan om nødvendig utsettes til etter fristen i første ledd, dersom:

- a) det er usikkert hvem som har rett til utbetaling av innskuddet,
- b) det er reist søksmål om retten til utbetaling av innskuddet,
- c) disponeringen av innskuddet er undergitt nasjonalt eller internasjonalt fastsatte begrensninger,
- d) kredittsaldoen har stått uendret i løpet av de siste 24 månedene,
- e) innskuddet omfattes av § 19-4 annet ledd, likevel ikke i mer enn tre måneder, eller
- f) innskuddet skal utbetales etter § 19-8 første ledd.

(3) Dersom en innskyter eller person med interesse knyttet til en innskuddskonto er under straffeforfølgning for overtredelse av lovgivningen om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorvirksomhet, kan garantiordningen utsette utbetalingen i påvente av rettskraftig dom.

(4) Garantiordningen kan unnlate å foreta utbetaling av garanterte innskudd dersom det ikke har vært endringer i kredittsaldoen i løpet av de siste 24 månedene, forutsatt at verdien av innskuddet er lavere enn de kostnadene som må antas å påløpe ved utbetaling.

§ 19-8. Samarbeid med garantiordning i annen EØS-stat

(1) Innskuddsgarantiordningen skal sørge for at garanterte innskudd som et medlemsforetak har mottatt gjennom sin filial i annen EØS-stat, blir utbetalt så snart som mulig av garantiordning for bankinnskudd i den stat filialen er etablert etter oppdrag fra og på vegne av garantiordningen. Innskudd i norske kroner omregnes til vertsstatens valuta etter kjøpskursen på den dagen innskuddet ble utilgjengelig. Innskuddsgarantiordningen skal stille de nødvendige midler til disposisjon for garantiordningen i filialens vertsstat og erstatte utbetalte beløp og påløpte kostnader.

(2) Innskuddsgarantiordningen skal foreta utbetaling av garanterte innskudd i henhold til garantiordningen i foretakets hjemstat på vegne av og i samsvar med instruks fra garantiordningen der. Hjemstatens garantiordning skal stille de nødvendige midler til disposisjon og erstatte utbetalte beløp og påløpte kostnader.

(3) Departementet kan i forskrift gi regler om samarbeid med garantiordning i annen EØS-stat.

II. Innskuddsgarantifond

§ 19-9. Tilgjengelige midler

(1) Innskuddsgarantiordningen skal ha hensiktsmessige systemer for å beregne sitt garantiansvar. Ordningen skal til enhver tid ha tilgjengelig et innskuddsgarantifond og andre midler som står i et rimelig forhold til garantiansvaret. Innskuddsgarantifondet skal utgjøre et beløp som minst tilsvarer 0,8 prosent av samlede garanterte innskudd.

(2) Midlene i innskuddsgarantifondet skal plasseres i likvide eiendeler med lav risiko.

(3) Er innskuddsgarantifondet mindre enn minstekravet etter første ledd, skal manglende beløp dekkes ved garanti fra medlemmene. Garantibeløpet skal fordeles mellom medlemmene etter reglene i § 19-10 tredje og fjerde ledd. Det enkelte medlems garantiansvar skal begrenses i samme omfang som tilleggsbidrag etter § 19-10 annet ledd.

(4) Innskuddsgarantiordningen skal ha etablert alternative finansieringsordninger i det omfang som er nødvendig for å dekke antatt likviditetsbehov ved utbetalingskrav. Innskuddsgarantiordningen kan også ta opp lån fra andre kilder for å sikre utbetaling av garanterte innskudd.

(5) Departementet kan i forskrift gi regler om garantiordningens adgang til å yte lån til eller å ta opp lån i garantiordning i annen EØS-stat.

§ 19-10. Bidrag fra medlemmene

(1) Medlemsforetakene skal hvert år tilføre innskuddsgarantifondet et samlet bidrag tilsvarende 0,8 promille av samlede garanterte innskudd. Dersom fondet er mindre enn to tredeler av minstekravet etter § 19-9 første ledd, skal bidraget fastsettes med sikte på at minstekravet kan oppfylles innen seks år. Departementet kan bestemme at bidraget i enkeltår skal være lavere enn det som følger av første eller annet punktum.

(2) Dersom innskuddsgarantiordningens midler ikke er tilstrekkelige til å dekke utbetaling av garanterte innskudd, skal medlemmene tilføre et samlet tilleggsbidrag som er nødvendig for å sette ordningen i stand til å dekke utbetalingene. Tilleggsbidraget skal for det enkelte medlem per år ikke overstige et beløp tilsvarende 0,5 prosent av garanterte innskudd hos medlemmet, med mindre Finanstilsynet tillater at det kreves inn høyere tilleggsbidrag. Finanstilsynet kan gi et medlem utsettelse på inntil seks måneder for innbetaling av tilleggsbidrag hvis dette er nødvendig av hensyn til medlemmets likviditet og soliditet.

(3) Bankenes sikringsfond skal fastsette det enkelte medlems bidrag etter første og annet ledd i samsvar med medlemmets andel av innskuddsgarantiordningens samlede garantiansvar. Bankenes sikringsfond skal benytte en veldokumentert, risikobasert metode for å fastsette bidragene. Metoden skal godkjennes av Finanstilsynet.

(4) For filial som omfattes av § 19-2 annet eller tredje ledd, skal det ved beregningen gjøres fradrag for den delen av innskuddene som er garantert av garantiordningen i medlemsforetakets hjemstat.

(5) Nye medlemmer i innskuddsgarantiordningen skal betale bidrag etter tredje ledd med fradrag for den delen av året foretaket ikke har vært medlem. Tilsvarende fradrag gjelder ved uttrede fra ordningen. Har et nytt medlem drevet virksomhet før inntreden, kan Bankenes sikringsfond isteden fastsette et særlig innmeldingsbidrag tilsvarende opptil det bidraget medlemmet ville ha måttet betale for hele året.

(6) Departementet kan i forskrift gi regler om bidragsbetaling ved avvikling, fusjon og vesentlige endringer i omfanget av virksomheten, samt om overføring av innbetalte bidrag til garantiordning i annen EØS-stat ved flytting av medlemskap.

§ 19-11. Bruk av midler

(1) Innskuddsgarantifondet og garantiordningens andre tilgjengelige midler skal bare brukes til å finansiere utbetaling av garanterte innskudd, bidrag til krisehåndtering etter § 20-54 og tiltak etter paragrafen her.

(2) Bankenes sikringsfond kan benytte garantiordningens midler til alternative tiltak, herunder gi lån, utstede garantier eller erverve egenkapitalinstrumenter, for å unngå at medlemsforetak som nevnt i § 19-2 første

ledd vil bli kriserammet etter § 20-15 annet ledd, dersom:

- a) departementet ikke har truffet vedtak etter § 20-15 første ledd, og det ikke er grunnlag for melding til departementet etter § 20-13 annet ledd,
- b) tiltaket velges og gjennomføres på betryggende måte i henhold til hensiktsmessige systemer og prosedyrer, herunder for overvåking av risiko,
- c) det må antas at innskuddsgarantifondets kostnader dersom tiltaket gjennomføres, ikke vil overstige innskuddsgarantifondets kostnader dersom garanterte innskudd blir utbetalt til innskyterne,
- d) det fastsettes vilkår for foretaket, blant annet for å sikre forsvarlig risikostyring, utvidede kontrollmuligheter for Bankenes sikringsfond, og regelmessig rapportering til Bankenes sikringsfond om utviklingen i foretaket,
- e) foretaket forplikter seg til å sikre innskytternes tilgang til garanterte innskudd,
- f) Finanstilsynet har funnet at innskuddsgarantifondet om nødvendig kan tilføres midler i tilfeller som nevnt i fjerde ledd, og
- g) Bankenes sikringsfond har rådført seg med Finanstilsynet om valg av tiltak og fastsettelse av vilkår.

(3) Bankenes sikringsfond kan benytte garantiordningens midler til å finansiere tiltak for å sikre innskyttere fortsatt tilgang til garanterte innskudd, herunder ved overføring av eiendeler, forpliktelser og innskuddsbeholdninger, ved avvikling av medlemsforetak etter §§ 20-29 til 20-32. Annet ledd bokstav c og f gjelder tilsvarende.

(4) Når det er truffet tiltak etter annet eller tredje ledd, skal øvrige medlemsforetak straks tilføre innskuddsgarantifondet *et beløp* tilsvarende *midlene benyttet til* tiltaket i form av tilleggsbidrag etter § 19-10 annet ledd, dersom:

- a) det blir nødvendig å foreta utbetaling av garanterte innskudd, og garantiordningens tilgjengelige midler er mindre enn to tredeler av minstekravet etter § 19-9 første ledd, eller
- b) garantiordningens tilgjengelige midler blir mindre enn 25 prosent av minstekravet etter § 19-9 første ledd.

(5) Vedtak etter denne paragrafen kan ikke påklages.

§ 19-12. Regress

(1) Når innskuddsgarantiordningen har utbetalt garanterte innskudd, trer garantiordningen inn i innskytternes rett overfor medlemsforetaket.

(2) Når innskuddsgarantiordningen har brukt midler til å gjennomføre tiltak etter § 19-11 annet eller tredje ledd, kan garantiordningen kreve midlene tilbakebetalt fra foretaket eller avviklingsboet.

(3) Når innskuddsgarantiordningen har brukt midler til å yte bidrag til krisehåndtering etter § 20-54, kan garantiordningen kreve midlene tilbakebetalt fra foretaket.

III. Administrative forhold

§ 19-13. Forvaltning av ordningen

(1) Bankenes sikringsfond skal forvalte innskuddsgarantiordningen og innskuddsgarantifondet. Styret i Bankenes sikringsfond skal være styre for innskuddsgarantiordningen og utøve den myndighet som følger av reglene i kapitlet her.

(2) Bankenes sikringsfond skal i samsvar med første ledd treffe beslutninger om:

- a) beregning og innkreving av bidrag til innskuddsgarantifondet,
- b) forvaltning av garantiordningens midler,
- c) beregning og utbetaling av garanterte innskudd,
- d) tiltak overfor medlemsforetak etter § 19-11 annet og tredje ledd,
- e) inngåelse av avtaler om lån og andre finansieringsordninger etter § 19-9 fjerde ledd og disponeringen av innlånte midler, og
- f) andre forhold vedrørende innskuddsgarantiordningens virksomhet som skal avgjøres etter de regler som gjelder for garantiordningen og Bankenes sikringsfond.

§ 19-14. Administrative krav

(1) Bankenes sikringsfond skal etablere administrative systemer for beregningen av mulig ansvar for innskuddsforpliktelser. Bankenes sikringsfond skal også treffe administrative tiltak for å forberede utbetaling av garanterte innskudd, og for å sørge for at medlemsforetakene elektronisk stiller til disposisjon og jevnlig holder oppdatert den informasjonen om innskytere og kvalifiserte innskudd som trengs. Det skal jevnlig og minst hvert tredje år gjennomføres stresstester av de administrative systemene.

(2) Bankenes sikringsfond kan kreve at medlemmene fremskaffer opplysninger om samlede kvalifiserte innskudd for hver innskyter. Det kan særskilt kreves opplysninger om innskudd som omfattes av § 19-4 annet ledd. Opplysninger skal gis elektronisk i en form som er overførbar og tilpasset garantiordningens systemer.

(3) Bankenes sikringsfond kan undersøke medlemmenes regnskaper og revisjonsforhold og vurdere deres forvaltning. I den sammenheng kan Bankenes sikringsfond kreve at et medlem skal legge frem dokumenter mv. og opplysninger som Bankenes sikringsfond anser nødvendig.

(4) Bankenes sikringsfond skal holde medlemmene orientert om virksomheten i garantiordningen. Det kan

etter behov innkalles til medlemsmøte for å behandle forhold vedrørende garantiordningens virkemåte.

(5) Departementet kan i forskrift gi regler om oppgaver for og administrative krav til Bankenes sikringsfond.

§ 19-15. Opplysningsplikt overfor innskytere

(1) Bankenes sikringsfond skal gi innskytere nødvendig informasjon om innskuddsgarantiordningen på sine nettsider.

(2) Departementet kan i forskrift gi regler om opplysningsplikt overfor innskytere.

§ 19-16. Mislighold

(1) Dersom et medlemsforetak ikke oppfyller sine plikter som medlem, skal garantiordningen sende melding til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan pålegge medlemsforetaket å rette på forholdet.

(2) Etterkommer ikke medlemsforetaket pålegget, kan garantiordningen med samtykke fra Finanstilsynet gi foretaket varsel om at medlemskapet vil opphøre dersom foretaket innen en frist på minst én måned ikke har rettet på forholdet.

(3) Innskudd som er mottatt av foretaket før opphørstidspunktet, skal fortsatt være dekket av garantiordningen. Foretaket skal innen én måned gi melding til innskyterne om opphør av medlemskapet.

§ 19-17. Klagerett. Søksmål

(1) Vedtak truffet av Bankenes sikringsfond om innskyteres krav etter garantiordningen, kan påklages til Finanstilsynet etter reglene i forvaltningsloven. Tvister om et krav omfattes av innskuddsgarantien og retten til dekning etter denne, kan prøves av domstolene etter tvisteloven.

(2) Vedtak truffet av Bankenes sikringsfond om de enkelte medlemsforetaks bidragsplikt, kan påklages til Finanstilsynet etter reglene i forvaltningsloven, med mindre det gjelder risikjustering av medlemsforetakets andel av årsbidraget. Med de begrensninger som følger av første punktum, kan tvister om medlemsforetaks bidragsplikt prøves av domstolene etter tvisteloven.

Nåværende kapittel 20 blir nytt kapittel 20A.

Nåværende §§ 20-1 til 20-8 blir nye §§ 20A-1 til 20A-8.

§ 20A-1 første ledd skal lyde:

(1) Bestemmelsene i §§ 20A-1 til 20A-7 gjelder Garantiordningen for skadeforsikring.

Nytt kapittel 20 skal lyde:

Kapittel 20. Soliditets- og solvenssvikt i banker, kreditforetak og finanskonsern

I. Alminnelige bestemmelser

§ 20-1. Virkeområde

(1) Bestemmelsene i kapitlet her gjelder:

- a) banker og kredittforetak, samt verdipapirforetak som er omfattet av minstekravet til startkapital i verdipapirhandelloven § 9-13 første ledd første punktum,
- b) holdingforetak eller annet morselskap i finanskonsern der foretak som nevnt i bokstav a inngår, og
- c) finansieringsforetak som inngår i finanskonsern som nevnt i bokstav b.

(2) Reglene om finanskonsern i kapitlet her gjelder bare finanskonsern der foretak som nevnt i første ledd bokstav a inngår.

(3) Med norsk finanskonsern menes i kapitlet her bare finanskonsern som har morselskap med hovedsete og forretningskontor her i riket. Med norsk foretak menes foretak som nevnt i første ledd bokstav a og som har hovedsete og forretningskontor her i riket.

§ 20-2. Konkursforbud

Gjeldsforhandling eller konkurs etter konkursloven kan ikke åpnes i foretak som nevnt i § 20-1 første ledd.

§ 20-3. Krisehåndteringsmyndighet

(1) Finanstilsynets oppgaver og kompetanse som krisehåndteringsmyndighet etter § 20-6, § 20-9, § 20-10, § 20-11 fjerde ledd, § 20-14 og §§ 20-15 til 20-57 skal utøves operasjonelt atskilt fra Finanstilsynets tilsyn med foretak som nevnt i § 20-1 første ledd.

(2) Finanstilsynet skal underrette departementet om vedtak og annen utøvelse av kompetanse som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd. Vedtak med betydning for finansiell stabilitet, herunder vedtak om krisetiltaksplaner etter § 20-6 for større foretak og vedtak om nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital etter § 20-14, skal godkjennes av departementet før de settes i verk.

(3) Bankenes sikringsfond skal bistå Finanstilsynet i utøvelsen av oppgaver og kompetanse som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd. Finanstilsynet fastsetter hvilke oppgaver som skal utføres av Bankenes sikringsfond i medhold av første punktum. I saker hvor Finanstilsynet skal treffe vedtak som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd kan Finanstilsynet bestemme at Bankenes sikringsfond skal forberede saken.

§ 20-4. Forholdsmessighet. Forskrifter

(1) Ved anvendelsen av reglene i kapitlet her med tilhørende forskrifter skal Finanstilsynet legge vekt på at virkningen av de enkelte bestemmelser blir tilpasset og vil stå i rimelig forhold til foretakets størrelse, kapitalforhold og eierstruktur, arten og omfanget av dets virksomhet og risikoeksponering, og i hvilken grad

svekket finansiell stilling eller krise i foretaket kan få virkninger for finansiell stabilitet, markedsforhold eller økonomien for øvrig.

(2) Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling, gjennomføring og avgrensning av bestemmelsene i kapitlet her, herunder regler til gjennomføring av første ledd. I forskriften kan det gjøres unntak fra reglene i konkursloven, tvangsfullbyrdsloven og tvisteloven del VII.

(3) Departementet kan i forskrift gi regler om samarbeid mellom Finanstilsynet og tilsyns- og krisehåndteringsmyndigheter i andre EØS-stater, herunder om anvendelsen av reglene i kapitlet her i tilfeller hvor:

- a) norsk foretak eller finanskonsern driver virksomhet gjennom datterforetak eller filial i annen EØS-stat, og
- b) utenlandsk foretak eller finanskonsern driver virksomhet gjennom datterforetak eller filial etablert her i riket.

II. Beredskap

§ 20-5. Gjenopprettingsplan

(1) Et foretak skal ha en plan som angir hvilke tiltak foretaket kan sette i verk for å gjenopprette sin finansielle stilling når denne har blitt betydelig svekket, herunder når vilkår for inn gripen etter § 20-11 er oppfylt. Gjenopprettingsplanen skal:

- a) ta høyde for ulike situasjoner med alvorlige makroøkonomiske og finansielle forstyrrelser som kan påvirke foretaket,
- b) inneholde flere modeller for bruk av tiltak for å gjenopprette foretakets finansielle stilling, og kriterier og prosedyrer som sikrer at tiltakene kan gjennomføres til riktig tid,
- c) inneholde en analyse av foretakets muligheter for å benytte seg av sentralbankfasiliteter, og hvilke eiendeler som kan kvalifisere som sikkerhet,
- d) ikke legge til grunn statlig støtte, og
- e) oppdateres årlig, eller oftere hvis Finanstilsynet pålegger det, og når det har skjedd endringer i foretaket som nødvendiggjør endringer i planen.

(2) Gjenopprettingsplanen skal godkjennes av styret i foretaket og oversendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal innen seks måneder vurdere om planen tilfredsstillende oppfyller kravene i første ledd, om planlagte tiltak vil være tilstrekkelige til å gjenopprette foretakets finansielle stilling, og om planen vil la seg gjennomføre raskt og med minst mulig skadevirkninger for kunder, andre finansforetak og den finansielle stabiliteten. Har foretaket filial med vesentlig virksomhet i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet konsultere tilsynsmyndigheten der.

(3) Dersom Finanstilsynet finner vesentlige mangler ved gjenopprettingsplanen, skal Finanstilsynet kreve at foretaket oversender en revidert plan senest innen

tre måneder. Dersom Finanstilsynet finner at manglene ikke er tilstrekkelig avhjulpet i den reviderte planen, kan Finanstilsynet pålegge foretaket å gjøre endringer i planen. Dersom foretaket ikke oversender en revidert plan, eller den reviderte planen eller pålagte endringer i planen ikke i tilstrekkelig grad avhjelper manglene, kan Finanstilsynet kreve at foretaket innen en rimelig frist angir hvilke virksomhetsendringer det kan gjennomføre for å avhjelpe manglene. Dersom foretaket ikke angir endringer, eller Finanstilsynet finner at de angitte endringene ikke vil være tilstrekkelige, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg som nevnt i § 14-6 tredje ledd.

(4) Morselskap i norsk finanskonsern skal ha en gjenopprettingsplan etter første til tredje ledd som angir hvilke tiltak som kan settes i verk for å gjenopprette konsernets og de enkelte konsernforetakenes finansielle stilling. Finanstilsynet kan kreve at et norsk konsernforetak har en egen gjenopprettingsplan og, i samråd med tilsynsmyndighet i annen EØS-stat, at det samme skal gjelde konsernforetak etablert der. Finanstilsynets vurdering og oppfølging av konsernets gjenopprettingsplan skal foretas i samråd med tilsynsutvalget for konsernet når datterforetak er etablert i annen EØS-stat. Har konsernet filial med vesentlig virksomhet etablert i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet konsultere tilsynsmyndigheten der.

(5) Finanstilsynet kan kreve at de enkelte foretakene skal ha oppdaterte registre over finansielle kontrakter og etablerte prosedyrer for hurtig å kunne fremlegge en oversikt over foretakets økonomiske og finansielle forhold, samt at morselskap i norsk finanskonsern skal ha oppdatert oversikt over foretakene i konsernet som omfattes av konsolidert tilsyn.

(6) Departementet kan i forskrift gi regler med nærmere krav til foretakenes gjenopprettingsplaner.

§ 20-6. Krisetiltaksplan

(1) Finanstilsynet skal for hvert foretak utarbeide en plan for hvilke krisetiltak Finanstilsynet kan sette i verk når vilkårene for krisehåndtering av foretaket etter § 20-15 er oppfylt. Krisetiltaksplanen skal:

- a) ta høyde for ulike situasjoner som kan påvirke foretaket, herunder at en krise rammer foretaket alene eller større deler av finanssystemet,
- b) inneholde flere ulike modeller for bruk av krisetiltak overfor foretaket, og angi minstekravet til konvertibel gjeld etter § 20-9,
- c) inneholde en analyse av foretakets muligheter for å benytte seg av sentralbankfasiliteter, og hvilke eiendeler som kan kvalifisere som sikkerhet,
- d) ikke legge til grunn statlig støtte eller kreditt fra sentralbanken på spesielle vilkår, og
- e) oppdateres årlig og når det har skjedd endringer i foretaket som nødvendiggjør endringer i planen.

(2) Ved utarbeidelsen av krisetiltaksplanen etter første ledd skal Finanstilsynet vurdere i hvilken utstrekning foretaket kan krisehåndteres etter § 20-15 med minst mulig skadevirkninger for kunder, andre finansforetak og den finansielle stabiliteten, og med videreføring av kritiske funksjoner, eller om foretaket i stedet bør avvikes etter § 20-29, dersom det skulle bli kriserammert. Har foretaket filial med vesentlig virksomhet i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet konsultere krisehåndteringsmyndigheten der.

(3) Dersom Finanstilsynet finner vesentlige hindringer for krisehåndtering, skal foretaket gis en frist på inntil fire måneder for å oversende forslag om avhjulpende tiltak. Har foretaket filial med vesentlig virksomhet i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet underrette krisehåndteringsmyndigheten der. Dersom Finanstilsynet finner at de foreslåtte tiltakene ikke er tilstrekkelige til å fjerne hindringene, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg om:

- a) å gjennomgå behovet for etablering eller endring av avtaler om konsernintern støtte etter § 20-8, eller utarbeide tjenesteavtaler innad i konsernet eller med tredjeparter til dekning av foretakets kritiske funksjoner,
- b) å begrense maksimalgrenser for risikoeksponering eller enkelte typer av engasjementer,
- c) å oppfylle spesifikke eller faste informasjonskrav som er relevante for krisehåndtering,
- d) å avhende spesifikke eiendeler,
- e) å begrense eller avslutte eksisterende eller planlagt virksomhet,
- f) å begrense eller unnlate å utvikle nye eller eksisterende forretningsområder, eller salg av nye eller eksisterende produkter,
- g) å forenkle strukturen i foretaket eller konsernet for å sikre at kritiske funksjoner kan skilles ut juridisk og operasjonelt fra øvrig virksomhet ved bruk av krisetiltak,
- h) å etablere et holdingforetak,
- i) å utstede konvertibel gjeld for å oppfylle krav etter § 20-9,
- j) å treffe andre tiltak for å oppfylle krav etter § 20-9, herunder reforhandling av avtalevilkår for eksisterende gjeld og kapitalinstrumenter med sikte på at de kan skrives ned eller konverteres etter §§ 20-14 og 20-24, og
- k) dersom foretaket er del av et blandet konsern, å etablere et eget holdingforetak for foretaket hvis dette er nødvendig for å kunne krisehåndtere foretaket uten negative virkninger for konsernets øvrige virksomhet.

(4) Finanstilsynet kan kreve at foretaket skaffer til veie opplysninger som trengs ved utarbeidelsen av krisetiltaksplanen. Foretak som har mottatt pålegg etter

tredje ledd, skal innen én måned sende Finanstilsynet en plan for gjennomføringen av pålegget.

(5) Finanstilsynet skal ha en krisetiltaksplan i samsvar med første ledd for den samlede virksomheten i norsk finanskonsern. Planen skal baseres enten på krisehåndtering av morselskapet og konsernet som en enhet, eller på krisehåndtering av de enkelte konsernforetakene. Finanstilsynet kan bestemme at det også skal lages en krisetiltaksplan for norsk konsernforetak og, i samråd med krisehåndteringsmyndigheten i annen EØS-stat, at det samme skal gjelde konsernforetak etablert der. Finanstilsynets vurdering og oppfølging av konsernets krisetiltaksplan skal foretas i samråd med krisehåndteringsmyndigheten i annen EØS-stat når konsernet har datterforetak der. Har konsernet filial med vesentlig virksomhet etablert i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet konsultere krisehåndteringsmyndigheten der.

(6) Finanstilsynet kan kreve at de enkelte foretakene skal ha oppdaterte lister over finansielle kontrakter og etablerte prosedyrer for hurtig å kunne fremlegge en oversikt over foretakets økonomiske og finansielle forhold, samt at morselskap i norsk finanskonsern skal ha oppdatert oversikt over foretakene i konsernet som omfattes av konsolidert tilsyn.

(7) Departementet kan i forskrift gi utfyllende regler om krisetiltaksplaner.

§ 20-7. Forenklete krav til planer

(1) Ved anvendelsen av reglene i §§ 20-5 og 20-6 skal kravene til gjenoppretingsplaner og krisetiltaksplaner tilpasses:

- a) foretakets størrelse, risikoprofil, kompleksitet, eierstruktur, arten og omfanget av dets virksomhet, og i hvilken grad foretaket er sammenvevet med resten av finanssystemet, og
- b) antatte virkninger av en krise i foretaket for andre foretak, den finansielle stabiliteten, markedsforhold og økonomien for øvrig.

(2) Finanstilsynet kan i samsvar med første ledd og for å begrense administrative kostnader fastsette forenklete krav til gjenoppretingsplaner og krisetiltaksplaner for enkeltforetak eller grupper av foretak.

§ 20-8. Avtaler om konsernintern støtte

(1) Foretak som inngår i finanskonsern som nevnt i § 20-1 annet ledd, kan uten hinder av bestemmelsene i §§ 18-3 og 18-4 inngå avtale om å yte finansiell støtte i form av lån, garanti eller sikkerhetsstillelse til annet foretak i samme konsern når dette kommer i en situasjon hvor vilkårene for inngripen etter § 20-11 er oppfylt. Foretak som på avtaletiden oppfyller vilkårene for inngripen etter § 20-11, kan ikke inngå avtale etter første punktum.

(2) Utkast til avtale som nevnt i første ledd om konsernintern finansiell støtte i norsk finanskonsern skal sendes til Finanstilsynet sammen med opplysninger om avtalepartene og oppfyllelse av vilkår som nevnt i sjette ledd. Finanstilsynet skal innen fire måneder, og eventuelt i samråd med tilsynsmyndigheten i annen EØS-stat, vurdere om avtaleutkastet skal godkjennes. Avtaleutkastet skal ikke godkjennes dersom det har vilkår i strid med sjette ledd.

(3) Utkast til avtale som nevnt i første ledd om konsernintern finansiell støtte i finanskonsern etablert i annen EØS-stat skal være godkjent av tilsynsmyndigheten der.

(4) Etter at Finanstilsynet eller tilsynsmyndigheten i annen EØS-stat har godkjent avtaleutkastet, skal utkastet forelegges til godkjenning for eierne i hvert av de foretakene som er avtaleparter. Avtalen er bindende bare for konsernforetak som har fått godkjenning.

(5) Vedtak i et konsernforetak om å yte eller motta finansiell støtte i henhold til avtalen skal treffes av styret. Vedtaket skal begrunnes, angi formålet med støtten og bekrefte at vilkårene i sjette ledd er oppfylt. Før støtten ytes skal det foretaket som vil yte støtte, gi melding med relevante opplysninger til Finanstilsynet som innen fem arbeidsdager skal avgjøre om støtten skal godkjennes.

(6) Konsernintern finansiell støtte kan bare ytes dersom:

- a) det er rimelige utsikter til at støtten i vesentlig grad vil avhjelpe de finansielle vanskelighetene det mottakende foretaket befinner seg i,
- b) støtten har til formål å opprettholde eller gjenopprette den finansielle stabiliteten i konsernet som helhet eller i et konsernforetak, og det er i det støttestyttende foretakets interesse å gi støtte,
- c) støtten ytes på forretningsmessige vilkår og mot vederlag,
- d) det er rimelige utsikter til at vederlaget blir betalt og støtten tilbakebetalt,
- e) støtten ikke utgjør en trussel mot det støttestyttende foretakets likviditet eller soliditet, eller mot den finansielle stabiliteten,
- f) det støttestyttende foretaket oppfyller krav om kapital, likviditet og store engasjementer når støtten gis, og støtten ikke medfører at foretaket kommer i brudd med kravene, med mindre Finanstilsynet har gitt tillatelse til dette, og
- g) støtten vil ikke vanskeliggjøre en krisehåndtering av det støttestyttende foretaket.

(7) Et konsernforetak skal offentliggjøre opplysninger om det er eller ikke er part i avtale om konsernintern finansiell støtte, etter regler fastsatt i eller i medhold av § 14-5.

(8) Departementet kan i forskrift gi utfyllende regler om konsernintern finansiell støtte.

§ 20-9. Minstekrav til konvertibel gjeld

(1) Foretak som nevnt i § 20-1 første ledd bokstav a skal til enhver tid oppfylle et minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som nevnt i § 20-25 første ledd, fastsatt av Finanstilsynet. Minstekravet skal fastsettes samtidig med krisetiltaksplanen etter § 20-6 og på grunnlag av:

- behovet for at foretaket kan krisehåndteres med intern oppkapitalisering eller andre tiltak som nevnt i § 20-19 første ledd,
- behovet for at foretaket kan få dekket tap og bli oppkapitalisert i den utstrekning som trengs for å gjenopprette dets finansielle stilling,
- behovet for å få dekket tap og oppkapitalisert foretaket som nevnt i bokstav b, selv om det legges til grunn at en del konvertibel gjeld vil bli unntatt etter § 20-25 første ledd eller overdratt til annet foretak etter § 20-21,
- foretakets størrelse, forretningsmodell, finansieringsstruktur og risikoprofil,
- i hvilken utstrekning innskuddsgarantiordningen kan bidra til finansiering av krisehåndteringen etter § 20-54, og
- i hvilken utstrekning en krise i foretaket må antas å ha negative virkninger for den finansielle stabiliteten.

(2) Finanstilsynet kan ved fastsettelsen av minstekravet etter første ledd beslutte at kravet delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld.

(3) Ved avgjørelsen av om et foretak oppfyller minstekravet etter første ledd, skal gjeldsinstrumenter bare medregnes som konvertibel gjeld i den grad de er fullt innbetalt, har en gjenstående løpetid på minst ett år, og ikke er eid, garantert, sikret eller finansiert av foretaket selv.

(4) Kredittforetak som omfattes av § 11-7, skal unntas fra reglene i paragrafen her.

(5) Morselskap i norsk finanskonsern skal oppfylle minstekravet etter første til tredje ledd på konsolidert basis. Har konsernet datterforetak i annen EØS-stat, skal det konsoliderte minstekravet fastsettes av Finanstilsynet i samråd med kriseutvalget for konsernet etter § 20-46. Norsk konsernforetak skal oppfylle minstekravet på foretaksnivå. Minstekrav for norsk foretak som inngår i konsern med morselskap i annen EØS-stat, skal fastsettes av Finanstilsynet i samråd med kriseutvalget for konsernet.

§ 20-10. Tilrettelegging for nedskrivning og konvertering

(1) Finanstilsynet kan pålegge foretak som nevnt i § 20-1 første ledd til enhver tid å ha forhåndstillatelse til å utstede det antallet nye aksjer eller egenkapitalbevis som vil være tilstrekkelig for å få gjennomført vedtak om konvertering av ansvarlig kapital og gjeld etter

§§ 20-14 og 20-24. Utstedelse av aksjer eller egenkapitalbevis skal kunne skje uten samtykke fra andre aksjeeiere og uten at formelle krav etter selskapslovgivningen blir overholdt.

(2) Foretak som nevnt i § 20-1 første ledd skal påse at avtaler om nye kapital- og gjeldsinstrumenter som er undergitt loven i fremmed stat utenfor EØS, inneholder vilkår som gir hjemmel for nedskrivning og konvertering etter §§ 20-14 og 20-24. Finanstilsynet kan gi unntak fra kravet om avtalevilkår i første punktum dersom loven i den aktuelle staten gir hjemmel som nevnt, eller slik hjemmel er sikret på annen måte.

III. Tidlig inngripen

§ 20-11. Brudd på lovfastsatte krav

(1) Dersom et foretak ikke oppfyller krav fastsatt i eller i medhold av loven her, eller dersom hurtig forverring av foretakets økonomiske stilling gir grunn til å anta at det i nær fremtid ikke vil kunne oppfylle slike krav, skal foretaket gi melding om dette til Finanstilsynet. Når Finanstilsynet har mottatt slik melding, eller anser at vilkårene for meldeplikt er oppfylt, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg om:

- å iverksette eller oppdatere tiltak i gjenopprettingsplanen,
- å utarbeide en handlingsplan for tiltak som kan gjenopprette foretakets stilling,
- å innkalle generalforsamlingen med kortere frist enn fastsatt i vedtektene, for å få avgjort saker som Finanstilsynet krever å få behandlet, og etterkommes ikke pålegget, kan Finanstilsynet foreta innkalling,
- å utarbeide en plan for forhandlinger om restrukturering av foretakets gjeld,
- å fremlegge et statusoppgjør, som Finanstilsynet kan kreve at bekreftes av foretakets revisor eller sakkyndige, og
- å engasjere uavhengige sakkyndige til å gjennomgå og vurdere foretakets situasjon, der Finanstilsynet kan gi nærmere regler om utførelsen av oppdraget.

(2) Bestemmelsene i første ledd gjelder også for morselskap i finanskonsern og i tilfelle foretak som inngår i konsernet. Før det gis pålegg, skal Finanstilsynet underrette konsernets tilsynsutvalg eller kriseutvalg. Tilsvarende gjelder dersom pålegg skal gis til norsk foretak som inngår i konsern med morselskap i annen EØS-stat.

(3) Finanstilsynet skal underrette departementet, Norges Bank og Bankenes sikringsfond om at vilkår for å gi pålegg etter første eller annet ledd er oppfylt, og om eventuelle pålegg som er gitt. Finanstilsynet kan kreve at foretaket gir de opplysninger som trengs for å oppdatere krisetiltaksplanen og forberede krisehåndtering, her-

under opplysninger som trengs for å gjennomføre verdivurdering av eiendeler og forpliktelser etter § 20-16.

(4) Etter at Finanstilsynet har sendt melding som nevnt i tredje ledd første punktum, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg om å kontakte potensielle kjøpere for å forberede en mulig krisehåndtering av foretaket.

§ 20-12. *Vesentlig brudd på lovfastsatte krav*

(1) Dersom foretakets økonomiske situasjon er blitt vesentlig forverret, det foreligger vesentlig brudd på krav fastsatt i eller i medhold av loven her, eller det er alvorlig administrativ svikt i foretaket, og tiltak etter § 20-11 ikke anses tilstrekkelig til å rette på forholdene, kan Finanstilsynet gi pålegg om endringer i sammensetningen av styret eller ledelsen uavhengig av om det foreligger forhold som nevnt i § 3-5.

(2) Dersom heller ikke pålegg etter første ledd anses tilstrekkelig til å rette på forholdene, kan Finanstilsynet oppnevne en midlertidig administrator til å forestå virksomheten i foretaket i en periode på inntil ett år, enten i stedet for eller i samarbeid med styret. Administratoren skal ha de kvalifikasjoner som er nødvendige for å utføre oppdraget, og skal ikke ha interessekonflikter.

(3) Administratorens oppgaver og myndighet, herunder myndighet som ellers tilligger styret, fastsettes av Finanstilsynet i det enkelte tilfellet. Det kan fastsettes at vedtak i bestemte saker ikke kan treffes uten samtykke fra administratoren eller godkjennelse fra Finanstilsynet, herunder i saker som gjelder utbetaling av midler eller overtakelse av nye engasjementer. Hvis administrator skal overta styrets oppgaver og myndighet, skal dette meldes til og kunngjøres av Foretaksregisteret.

(4) Administratoren skal regelmessig gi Finanstilsynet rapport om utførelsen av sitt oppdrag. Finanstilsynet kan når som helst endre oppdraget eller bringe det til opphør. I særlig tilfelle kan oppdraget også forlenges ut over ett år. Administratoren er ikke ansvarlig for skade voldt under utførelsen av oppdraget, med mindre skade skyldes eget forsett eller grov uaktsomhet.

(5) Bestemmelsene i første til fjerde ledd gjelder også for morselskap i norsk finanskonsern og i tilfelle foretak som inngår i konsernet. Før det det treffes vedtak etter første til tredje ledd, skal Finanstilsynet underrette konsernets tilsynsutvalg eller kriseutvalg. Tilsvarende gjelder dersom pålegg skal gis til norsk foretak som inngår i konsern med morselskap i annen EØS-stat.

§ 20-13. *Melding om kriserammet foretak*

(1) Dersom et foretak må anta at det som følge av sin økonomiske stilling er eller må ventes i nær fremtid å bli kriserammet etter § 20-15 annet ledd, skal foretaket gi melding om dette til Finanstilsynet.

(2) Finanstilsynet skal gi melding til departementet dersom Finanstilsynet må anta at vilkårene i § 20-15 første ledd bokstav a og b er oppfylt. Meldingen skal

inneholde en vurdering av om foretaket bør avvikles etter § 20-29 eller om vilkåret i § 20-15 første ledd bokstav c også er oppfylt. Kopi av meldingen skal gis til Norges Bank og Bankenes sikringsfond.

(3) Første og annet ledd gjelder tilsvarende for holdingforetak eller annet morselskap i norsk finanskonsern. Finanstilsynet skal underrette konsernets tilsynsutvalg eller kriseutvalg. Tilsvarende gjelder dersom melding etter annet ledd angår et norsk foretak som inngår i konsern med morselskap i annen EØS-stat.

§ 20-14. *Nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital*

(1) Dersom Finanstilsynet må anta at et foretak er eller må ventes i nær fremtid å bli kriserammet etter § 20-15 annet ledd, eller vil trenge statsgarantier som nevnt i § 20-15 annet ledd bokstav d, og det ikke er rimelig utsikt til at dette kan forhindres av annet tiltak enn nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital etter paragrafen her, skal Finanstilsynet straks sørge for at det blir utarbeidet en verdivurdering av foretakets eiendeler og forpliktelser etter § 20-16. Dersom departementet gir sitt samtykke til det, skal Finanstilsynet på grunnlag av verdivurderingen treffe vedtak om nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital etter konkursrettslige prioritetsregler. Dette skal gjennomføres slik:

- a) den rene kjernekapitalen skal først reduseres i den utstrekning som trengs for å dekke foretakets tap,
- b) annen godkjent kjernekapital, samt fondsobligasjonskapital som ikke teller med som godkjent kjernekapital, skal deretter nedskrives eller konverteres til ren kjernekapital i den utstrekning som trengs for å unngå at foretaket blir kriserammet eller så langt den rekker, og
- c) godkjent tilleggskapital, samt ansvarlig lånekapital som ikke teller med som godkjent tilleggskapital, skal deretter nedskrives eller konverteres til ren kjernekapital i den utstrekning som trengs for å unngå at foretaket blir kriserammet eller så langt den rekker.

(2) Vedtak etter første ledd skal tre i kraft straks og være bindende for foretaket og for de eierne av kapitalinstrumenter vedtaket angår. Finanstilsynet kan gjennomføre eller kreve gjennomført de administrative tiltak som trengs for å iverksette vedtaket, herunder endringer i oppføringer i registre og endringer i noteringer i regulerte markeder.

(3) Dersom nettoverdien av foretakets eiendeler og forpliktelser er negativ på vedtakstidspunktet, skal Finanstilsynet beslutte om eksisterende aksjer eller egenkapitalbevis skal slettes eller overføres til eierne av kapitalinstrumenter som skal konverteres. Er nettoverdien av foretakets eiendeler og forpliktelser positiv, skal eksisterende aksjer eller egenkapitalbevis utvannes ved utstedelse av nye aksjer eller egenkapitalbevis til eierne av kapitalinstrumenter som skal konverteres.

(4) Nye aksjer eller egenkapitalbevis til eierne av kapitalinstrumenter som konverteres, skal uten ugrunnet opphold og med Finanstilsynets samtykke utstedes av foretaket. Finanstilsynet kan gi pålegg om utstedelse. Utstedelsen skal gjennomføres før det kan utstedes aksjer eller egenkapitalbevis for tilførsel av kapital fra det offentlige. Det kan benyttes forskjellig konverteringskurs for ulike typer av kapitalinstrumenter. Kursen skal settes slik at eierne av kapitalinstrumenter som konverteres, får rimelig erstatning for det tapet som oppstår som følge av nedskrivning eller konvertering. Bestemmelsene om utstedelse og nedskrivning av aksjer og egenkapitalbevis i aksjeloven og allmennaksjeloven og i §§ 10-9 til 10-24, med unntak av regler om registrering i Foretaksregisteret, gjelder ikke ved nedskrivning eller konvertering etter paragrafen her.

(5) Dersom vedtak om konvertering av kapitalinstrumenter innebærer erverv av kvalifisert eierandel etter § 6-1, skal stemmeretten til aksjene eller egenkapitalbevisene utøves av Finanstilsynet så lenge det ikke foreligger tillatelse etter § 6-4. Dersom det ikke gis tillatelse til ervervet, skal eierandelen avhendes innen en frist fastsatt av Finanstilsynet.

(6) Nedskrivning av kapitalinstrumenter etter første ledd er endelig, men ikke til hinder for at Finanstilsynet i medhold av § 20-16 tredje ledd senere skriver opp instrumentene dersom nedskrivingsbehovet ble satt for høyt på grunnlag av en foreløpig verdivurdering. Forpliktelser knyttet til nedskrevne kapitalinstrumenter skal anses bortfalt, og skal ikke kompenseres på annen måte enn ved konvertering til aksjer eller egenkapitalbevis etter første og annet ledd.

(7) Det kan ikke foretas nedskrivning eller konvertering etter paragrafen her dersom dette vil påføre eierne av kapitalinstrumentene større tap enn ved avvikling av foretaket etter § 20-29. Ved prøving av vedtak om nedskrivning eller konvertering etter paragrafen her gjelder § 20-38 første og annet ledd og § 20-44 første og annet ledd tilsvarende.

(8) Nedskrivning og konvertering etter paragrafen her skal også omfatte instrumenter som er undergitt loven i annen EØS-stat, eller som eies av personer i annen EØS-stat. Dersom en krisehåndteringsmyndighet i en annen EØS-stat treffer vedtak om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrumenter som er undergitt norsk lov, eller som eies av kreditorer som er hjemmehørende i Norge, skal vedtaket anses gyldig her i riket. Finanstilsynet skal påse at vedtaket gjennomføres.

(9) Bestemmelsene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for holdingforetak eller annet morselskap i norsk finanskonsern dersom det er nødvendig for å unngå at konsernet blir kriserammet, og det ikke er rimelig utsikt til at dette kan forhindres av annet tiltak enn nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital etter paragrafen her. Konsernet skal anses for kriseram-

met dersom det ikke lenger oppfyller eller må ventes i nær fremtid å ikke oppfylle konsoliderte kapitalkrav som vil kunne utløse tiltak fra Finanstilsynet. Ansvarlig kapital i datterforetak som medregnes i ansvarlig kapital for morselskapet eller konsernet på konsolidert basis, skal ikke nedskrives eller konverteres i større grad enn instrumenter med samme prioritet utstedt av morselskapet. Har konsernet datterforetak i annen EØS-stat, skal vedtak om nedskrivning og konvertering treffes i samråd med krisehåndteringsmyndigheten der. Finanstilsynet skal underrette konsernets tilsynsutvalg eller kriseutvalg.

(10) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om nedskrivning og konvertering etter paragrafen her.

IV. Krisehåndtering og krisetiltak

§ 20-15. Vedtak om krisehåndtering

(1) Når departementet har mottatt melding fra Finanstilsynet etter § 20-13 annet ledd, og det er utarbeidet en verdivurdering av foretakets eiendeler og forpliktelser etter § 20-16, skal departementet treffe vedtak om å krisehåndtere et finansforetak som nevnt i § 20-1, dersom:

- foretaket er eller må ventes å bli kriserammet, jf. annet ledd,
- det ikke er rimelig utsikt til at private tiltak eller tiltak etter §§ 14-6, 20-11, 20-12 eller 20-14 kan forhindre at foretaket blir kriserammet, og
- allmenne interesser tilsier at foretaket bør krisehåndteres.

(2) Et foretak skal anses for å være eller ventes å bli kriserammet dersom det må antas:

- at vilkårene for tilbakekall av foretakets konsesjon er eller må ventes å bli oppfylt i nær fremtid, herunder som følge av at tap i foretaket helt eller delvis kan uttømme den ansvarlige kapitalen,
- at verdien av foretakets eiendeler er eller må ventes i nær fremtid å bli lavere enn verdien av dets forpliktelser,
- at foretaket er eller må ventes i nær fremtid å bli ute av stand til å betale gjeld og andre forpliktelser ved forfall, eller
- at foretaket vil trenge statlig støtte for å kunne videreføre virksomheten, unntatt når følgende støtte gis for å motvirke alvorlige forstyrrelser i økonomien:
 - statsgaranti for kreditt fra Norges Bank,
 - statsgaranti for nye forpliktelser eller
 - tilførsel av ansvarlig kapital til vanlige priser og vilkår til foretak som ikke står i fare for å bryte konsesjonskrav.

(3) Krisehåndtering av et foretak skal anses å tjene allmenne interesser når det er hensiktsmessig og nødvendig for:

- a) å sikre videreføring av kritiske funksjoner, det vil si virksomhet, tjenester eller transaksjoner som har stor betydning for økonomien og den finansielle stabiliteten,
- b) å unngå vesentlige negative virkninger i finanssystemet, særlig ved å unngå smittevirkninger,
- c) å beskytte offentlige midler ved å minimere behovet for statlige støttetiltak,
- d) å beskytte innskudd, eller
- e) å beskytte klientmidler.

(4) Bestemmelsene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for holdingforetak eller annet morselskap i finanskonsern, jf. § 20-13 tredje ledd. Departementet kan treffe vedtak om at slike foretak skal krisehåndteres dersom vilkårene i første ledd er oppfylt både for morselskapet og for ett eller flere datterforetak som omfattes av § 20-1 første ledd bokstav a. Dersom vilkårene i første ledd bare er oppfylt for ett eller flere datterforetak som omfattes av § 20-1 første ledd bokstav a, og dette må antas å innebære at finanskonsernet i sin helhet er eller må ventes i nær fremtid å bli kriserammet, kan departementet treffe vedtak om at også morselskapet skal krisehåndteres. Treffer departementet vedtak om krisehåndtering av et morselskap, kan også øvrige finansforetak som inngår i konsernet, undergis krisehåndtering.

(5) Vedtak om krisehåndtering skal meddeles Finanstilsynet, Norges Bank og Bankenes sikringsfond. Vedtaket skal meldes til Foretaksregisteret og kunngjøres snarest mulig i Brønnøysundregistrens elektroniske kunngjøringspublikasjon.

§ 20-16. Verdivurdering av eiendeler og forpliktelser

(1) Før det treffes vedtak etter § 20-14, § 20-15 eller § 20-29 skal Finanstilsynet sørge for at det blir foretatt en forsvarlig og nøktern verdivurdering av foretakets eiendeler og forpliktelser. Verdivurderingen skal utføres av én eller flere sakkyndige som er uavhengig av foretaket og offentlige myndigheter.

(2) Ved verdivurderingen skal tap tas i betraktning fullt ut, og forutsetningene blant annet om forventet mislighold, tap og kostnader ved krisetiltak, skal være forsvarlige. Kreditorer skal grupperes i samsvar med prioritetsrekkefølgen ved avvikling av foretaket under offentlig administrasjon, og det skal gis et overslag over kreditorenes og eiernes stilling ved en avvikling. Verdivurderingen kan suppleres av oppdatert statusoppgjør og bokførte verdier. Det skal ikke tas hensyn til mulig statlig støtte eller kreditt fra sentralbanken på spesielle vilkår.

(3) Dersom det som følge av behov for en rask avklaring eller andre omstendigheter ikke er mulig å gjennomføre en fullverdig verdivurdering etter paragrafen her, kan det foretas en foreløpig verdivurdering. En foreløpig verdivurdering skal så snart som mulig bli erstattet av en fullverdig verdivurdering. Settes foretakets nettoverdi

ved den fullverdige vurderingen høyere enn i den foreløpige vurderingen, kan Finanstilsynet endre vedtak basert på den foreløpige vurderingen.

(4) Departementet kan i forskrift gi regler om verdivurderinger etter paragrafen her.

§ 20-17. Administrasjonsstyre

(1) Etter at departementet har truffet vedtak etter § 20-15 om å krisehåndtere foretaket eller vedtak etter § 20-29 om å avvike foretaket, skal Finanstilsynet oppnevne et administrasjonsstyre. Administrasjonsstyret skal ha minst tre medlemmer med personlige varamedlemmer, og skal fungere som styre for foretaket i en periode på inntil ett år. Revisor oppnevnes av Finanstilsynet. Vedtaket skal meldes til Foretaksregisteret. Bestemmelsene i § 20-29 annet ledd gjelder tilsvarende.

(2) Administrasjonsstyret utøver den myndighet som overføres fra foretakets styrende organer til Finanstilsynet etter § 20-18 første ledd bokstav a, likevel slik at beslutninger av vesentlig betydning for foretaket skal godkjennes av Finanstilsynet før de iverksettes. Finanstilsynet fastsetter nærmere regler om administrasjonsstyrets og revisors oppgaver og arbeid, og fastsetter deres godtgjørelse.

(3) Administrasjonsstyret skal så raskt som mulig ta stilling til og foreslå for Finanstilsynet hvilke krisetiltak som er best egnet for å oppnå formålene som nevnt i § 20-15 tredje ledd. Administrasjonsstyret skal gjennomføre krisetiltak i samsvar med vedtak fra Finanstilsynet.

(4) Finanstilsynet kan når som helst endre eller avslutte administrasjonsstyrets oppdrag. I særlig tilfelle kan oppdraget også forlenges ut over ett år. Medlemmene av administrasjonsstyret er ikke erstatningsansvarlige for skade voldt under utførelsen av oppdraget, med mindre skade skyldes eget forsett eller grov uaktsomhet.

(5) Finanstilsynet kan, istedenfor å oppnevne et administrasjonsstyre, oppnevne et nytt ordinært styre og ny ledelse i foretaket. Finanstilsynet kan helt eller delvis beholde hele eller deler av styret og ledelse dersom det er nødvendig for å oppnå formålene som nevnt i § 20-15 tredje ledd.

§ 20-18. Virkninger av vedtak om krisehåndtering

(1) Når departementet har truffet vedtak om krisehåndtering etter § 20-15, inntreer følgende virkninger:

- a) myndigheten som tilligger foretakets styrende organer, overføres til Finanstilsynet, men styret kan likevel avgjøre saker som ikke kan utsettes inntil administrasjonsstyret er tiltrådt,
- b) medlemmene av styret og revisor skal gi Finanstilsynet og administrasjonsstyret alle opplysninger om foretakets stilling og virksomhet,

- c) Finanstilsynet kan bestemme at foretaket helt eller delvis ikke kan ta imot innskudd og innlån, påta seg nye engasjementer eller øke tidligere engasjementer,
- d) Finanstilsynet kan bestemme at foretaket ikke kan foreta utbetaling til innskytere og andre kreditorer, og
- e) Finanstilsynet kan bestemme at kreditorer med krav som er stiftet før vedtaket om krisehåndtering, ikke kan ta utlegg eller på annen måte få sikkerhet for slike krav i verdier som tilhører foretaket.

(2) Finanstilsynet kan innkalle foretakets fordringshavere ved preklusivt proklama. Proklamaet kan ikke omfatte bankinnskudd eller skattekrav. Finanstilsynet fastsetter proklamafristen og kunngjøringsmåten. Fristen avbrytes ved melding av krav til Finanstilsynet.

§ 20-19. Valg av krisetiltak

(1) Når departementet har truffet vedtak om krisehåndtering etter § 20-15, kan Finanstilsynet treffe vedtak om bruk av følgende krisetiltak:

- a) overdragelse av hele eller deler av virksomheten til et annet foretak etter § 20-21,
- b) overdragelse av hele eller deler av virksomheten til et broforetak etter § 20-22,
- c) overdragelse av eiendeler og forpliktelser til et forvaltningsforetak etter § 20-23, og
- d) intern oppkapitalisering etter §§ 20-24 til 20-26.

(2) Tiltak nevnt i første ledd kan brukes enkeltvis eller i kombinasjon, likevel slik at tiltak som nevnt i første ledd bokstav c bare kan brukes sammen med andre tiltak. Er bare en del av foretakets virksomhet overdratt til et annet foretak eller til et broforetak, skal den gjenværende virksomheten avvikles etter §§ 20-29 til 20-32, med mindre gjenværende eiendeler eller forpliktelser skal overdras til et forvaltningsforetak etter § 20-23.

(3) Ved valg av krisetiltak skal Finanstilsynet legge vekt på formålene som er nevnt i § 20-15 tredje ledd.

(4) Nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital etter § 20-14 skal gjennomføres før eller samtidig med bruk av krisetiltak som vil medføre at foretakets kreditorer bærer tap eller får sine krav konvertert etter §§ 20-24 til 20-26.

(5) Vedtak om bruk av krisetiltak skal uten ugrunnet opphold meddeles departementet, administrasjonsstyret, Norges Bank og Bankenes sikringsfond.

§ 20-20. Nærmere regler om bruk av krisetiltak

(1) Ved bruk av krisetiltak skal Finanstilsynet sørge for:

- a) at tapet bæres først av foretakets eiere,
- b) at foretakets kreditorer deretter bærer tap i samsvar med prioritetsrekkefølgen ved konkurs, med mindre annet er særskilt fastsatt i kapitlet her,

- c) at kreditorer innenfor samme gruppe så langt det er mulig behandles likt,
- d) at ingen kreditor blir påført større tap enn ved en avvikling etter § 20-29,
- e) at garanterte innskudd beskyttes fullt ut,
- f) at reglene i §§ 20-23 til 20-26 blir fulgt, og
- g) at representanter for de ansatte så langt det er mulig underrettes og tas med på råd.

(2) Ved krisetiltak som medfører sammenslåing, deling eller omdanning av foretaket eller virksomhet i foretaket, gjelder ikke §§ 12-1 til 12-7, §§ 12-13 til 12-18 og reglene om fusjon og fisjon i aksjelovgivningen. Erverv av aksjer eller egenkapitalbevis som følge av krisetiltak gir ikke tilbudsplikt etter verdipapirhandelloven kapittel 8. Reglene i dekningsloven kapittel 5 om omstøtelse av disposisjoner som er til skade for et foretaks kreditorer, gjelder ikke overdragelse av virksomhet, eiendeler eller forpliktelser som følge av krisetiltak.

(3) Ved overdragelse til annet foretak, broforetak eller forvaltningsforetak etter §§ 20-21 til 20-23 gjelder følgende:

- a) overdragelsen kan foretas uten samtykke fra foretakets eiere, kreditorer og tredjeparter, og uten at formelle krav etter kontrakt eller i selskaps- eller verdipapirlovgivningen blir overholdt,
- b) foretakets eiere, kreditorer og tredjeparter skal ikke ha noen rettigheter knyttet til de eiendeler og forpliktelser som er overdratt,
- c) vederlag fra kjøperen tilfaller de opprinnelige eierne dersom overdragelse skjer ved salg av aksjer eller egenkapitalbevis utstedt av foretaket, og foretaket dersom overdragelse skjer ved salg av eiendeler og forpliktelser, og
- d) Finanstilsynet kan beslutte å tilbakeføre overdratte eiendeler og forpliktelser til foretaket, og overdratte aksjer eller egenkapitalbevis til de opprinnelige eierne, dersom det ved overdragelse til et broforetak eller et forvaltningsforetak ble tatt forbehold om dette. Er kjøperen et annet foretak, må det ha gitt sitt samtykke til tilbakeføringen. Er kjøperen et broforetak, må det ha søkt om tilbakeføring.

(4) Ved overdragelse til annet foretak eller broforetak etter §§ 20-21 og 20-22 skal kjøperen etter overdragelsen ha adgang til å tilby tjenester i annen EØS-stat i henhold til foretakets konsesjon. Dersom kjøperen oppfyller medlemskaps- og deltakervilkårene, skal kjøperen også kunne overta foretakets medlemskap i og tilgang til betalings- og verdipapiroppgjørssystemer, regulerte markeder og ordninger for innskuddsgaranti og investorbekyttelse. Dersom kjøperen ikke oppfyller slike vilkår, kan Finanstilsynet fastsette at kjøperen likevel skal ha rett til medlemskap og tilgang for en periode på inntil 24 måneder, med mulighet for forlengelse etter søknad.

§ 20-21. *Overdragelse av virksomhet til annet foretak*

(1) Finanstilsynet kan helt eller delvis overdra foretakets virksomhet eller eiendeler og forpliktelser ved salg til et foretak med tillatelse etter § 12-1.

(2) Overdragelsen skal skje på kommersielle vilkår, i størst mulig grad i samsvar med verdivurderingen etter § 20-16, og i henhold til de alminnelige reglene om statsstøtte. Finanstilsynet skal sørge for en hensiktsmessig markedsføring overfor mulige kjøpere, med mindre dette kan undergrave formålene som nevnt i § 20-15 tredje ledd eller andre viktige hensyn.

(3) Dersom overdragelsen innebærer erverv av kvalifisert eierandel etter § 6-1, gjelder § 20-14 femte ledd tilsvarende.

§ 20-22. *Overdragelse av virksomhet til broforetak*

(1) Finanstilsynet kan helt eller delvis overdra foretakets virksomhet eller eiendeler og forpliktelser til et broforetak etter paragrafen her.

(2) Verdien av overførte forpliktelser fra foretaket til broforetaket skal ikke overstige summen av verdien av overførte eiendeler fra foretaket og tilskudd fra andre kilder.

(3) Broforetaket skal være helt eller delvis eid av staten, og være etablert for:

- a) å overta virksomhet eller eiendeler og forpliktelser fra ett eller flere foretak under krisehåndtering,
- b) å opprettholde tilgang til kritiske funksjoner som nevnt i § 20-15 tredje ledd bokstav a, og
- c) å legge til rette for salg av overtatt virksomhet eller eiendeler og forpliktelser til private kjøpere når markedsforholdene tillater det, og innen en frist på to år etter at det sist ble foretatt en overdragelse til broforetaket, med mindre Finanstilsynet forlenger fristen med ett eller flere år.

(4) Finanstilsynet skal godkjenne broforetakets vedtekter, styret, godtgjørelsen til styret, styrets arbeidsoppgaver og broforetakets forretningsstrategi og risikoprofil. Finanstilsynet kan fastsette nærmere regler for virksomheten. Broforetaket skal ha tillatelse etter reglene i kapittel 2, og være undergitt tilsyn etter finanstilsynsloven. Dersom særlige hensyn tilsier det, kan slik tillatelse gis selv om ikke alle vilkårene for tillatelse er oppfylt, forutsatt at det gis en frist for oppfyllelsen. Broforetakets virksomhet skal drives uten ansvar overfor eierne og kreditorene i foretaket som er under krisehåndtering.

(5) Finanstilsynet skal treffe vedtak om at et broforetak ikke kan fortsette sin virksomhet dersom:

- a) broforetaket blir slått sammen med et annet foretak etter §§ 12-1 til 12-7,
- b) broforetaket ikke lenger oppfyller vilkår i paragrafen her,
- c) det meste av broforetakets eiendeler og forpliktelser er overdratt til én eller flere private parter,

d) fristen nevnt i tredje ledd bokstav c, eventuelt med forlengelse, er utløpt, eller

e) broforetakets eiendeler er avviklet og dets forpliktelser er oppfylt.

(6) Finanstilsynet kan etter søknad fra broforetaket beslutte å overføre overdratte aksjer eller egenkapitalbevis, eiendeler og forpliktelser til en tredjepart.

(7) Når Finanstilsynet skal selge broforetaket eller dets eiendeler og forpliktelser, skal Finanstilsynet sørge for en hensiktsmessig markedsføring overfor mulige kjøpere. Salget skal skje på kommersielle vilkår og i henhold til de alminnelige reglene om statsstøtte.

(8) Dersom broforetakets virksomhet er avsluttet etter femte ledd bokstav c eller d, skal broforetaket avvikles etter § 20-29. Overskudd ved avviklingen skal tilfalle eierne av broforetaket.

§ 20-23. *Overdragelse av eiendeler og forpliktelser til forvaltningsforetak*

(1) Finanstilsynet kan beslutte at eiendeler og forpliktelser i et foretak under krisehåndtering eller i et broforetak etter § 20-22 skal overføres til ett eller flere forvaltningsforetak etter paragrafen her.

(2) Finanstilsynet kan treffe vedtak etter første ledd dersom:

- a) avvikling av virksomheten etter § 20-29 kan få negative virkninger for ett eller flere finansmarkeder,
- b) overdragelsen er nødvendig av hensyn til foretakets eller broforetakets virkemåte, eller
- c) overdragelsen er nødvendig for å oppnå best mulig avviklingsresultat.

(3) Finanstilsynet skal fastsette vederlaget for overdragelsen i størst mulig grad i samsvar med verdivurderingen etter § 20-16, og i henhold til de alminnelige reglene om statsstøtte. Vederlaget kan ha negativ verdi. Vederlaget kan gis i form av gjeld utstedt av forvaltningsforetaket.

(4) Et forvaltningsforetak skal være helt eller delvis eid av staten, og være etablert for:

- a) å overta eiendeler og forpliktelser fra ett eller flere foretak under krisehåndtering, og
- b) å forvalte overtatte eiendeler med sikte på å oppnå best mulig resultat ved senere salg eller avvikling.

(5) Finanstilsynet skal godkjenne forvaltningsforetakets vedtekter, styret, godtgjørelsen til styret, styrets arbeidsoppgaver og forvaltningsforetakets forretningsstrategi og risikoprofil. Finanstilsynet kan fastsette nærmere regler for virksomheten. Forvaltningsforetakets virksomhet skal drives uten ansvar overfor eierne og kreditorene i foretaket som er under krisehåndtering.

§ 20-24. *Intern oppkapitalisering*

(1) Finanstilsynet kan beslutte at det skal gjennomføres en intern oppkapitalisering ved nedskrivning og

konvertering av et foretaks gjeld til egenkapital etter reglene i §§ 20-24 til 20-26 for:

- a) å oppkapitalisere et foretak slik at det kan oppfylle konsesjonsvilkårene, videreføre virksomheten i henhold til konsesjonen, og opprettholde tillit i markedene, eller
- b) å konvertere til egenkapital eller redusere hovedstolen på gjeld som overdras til
 - i) et broforetak etter § 20-22 med sikte på å skaffe kapital til broforetaket, eller til
 - ii) et annet foretak etter § 20-21 eller et forvaltningsforetak etter § 20-23.

(2) Intern oppkapitalisering kan bare brukes som nevnt i første ledd bokstav a når det er rimelig utsikt til at oppkapitaliseringen, sammen med tiltak i en omorganiseringssplan etter § 20-27 og andre relevante tiltak, vil gjenopprette foretakets finansielle stilling og bærekraft. Er ikke dette tilfellet, kan intern oppkapitalisering brukes som nevnt i første ledd bokstav b.

(3) Intern oppkapitalisering etter første og annet ledd skal også omfatte gjeld som er undergitt loven i annen EØS-stat, eller som eies av kreditor i annen EØS-stat. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om intern oppkapitalisering etter §§ 20-24 til 20-26, herunder særlige regler for gjeld som er undergitt loven i stat utenfor EØS.

§ 20-25. Konvertibel gjeld

(1) En intern oppkapitalisering skal omfatte all gjeld som ikke inngår i foretakets ansvarlige kapital, og som ikke er:

- a) garanterte innskudd,
- b) sikret gjeld, herunder obligasjoner med fortrinnsrett, men ikke den delen av den sikrede gjelden som overstiger verdien av sikkerhetsretten,
- c) gjeld som har oppstått fra forvaltning av kundemidler, herunder midler forvaltet på vegne av verdipapirfond som nevnt i verdipapirfondloven § 1-2 første ledd nr. 4 og alternative investeringsfond som nevnt i lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 1-2 første ledd bokstav a, forutsatt at kunden vil være beskyttet ved en avviking av foretaket,
- d) gjeld som har oppstått fra forvaltning av betrodde midler, forutsatt at mottakeren vil være beskyttet ved en avviking av foretaket,
- e) gjeld til annet foretak som ikke inngår i samme konsern, og som har en opprinnelig løpetid på mindre enn syv dager,
- f) gjeld forbundet med deltakelse i betalingssystemer og verdipapiroppgjørssystemer etter betalingssystemloven, herunder gjeld til operatører eller andre deltagere, som har en gjenværende løpetid på mindre enn syv dager, eller
- g) gjeld til:

- i) ansatte i form av opptjent lønn, pensjonsytelser og annet fastsatt vederlag, unntatt variabel godtgjørelse til ansatte med arbeidsoppgaver med betydning for foretakets risikoeksponering og variabel godtgjørelse som ikke er regulert ved kollektivavtale,
- ii) leverandører av varer og tjenester som foretaket trenger til den daglige driften, herunder IT-tjenester, offentlige tjenester og leie, forvaltning og vedlikehold av lokaler,
- iii) myndighetene i form av skatt eller trygdebidrag, forutsatt at gjelden har fortrinnsrett, eller
- iv) innskuddsgarantiordningen eller krisetiltaksfondet i form av forfalte bidragskrav etter §§ 19-10 eller 20-51.

(2) Gjeld som har oppstått fra derivatavtale, skal omfattes av intern oppkapitalisering ved eller etter oppgjør av derivatavtalen. Finanstilsynet kan gjøre opp derivatavtaler når det er besluttet å gjennomføre en intern oppkapitalisering. Finanstilsynet har ikke plikt til å gjøre opp derivatavtaler som det er gjort unntak for etter tredje ledd. Verdien av derivatkontrakter, herunder kontrakter med nettingvilkår, fastsettes etter regler gitt i eller i medhold av § 20-16.

(3) Finanstilsynet kan i særlige tilfeller gjøre helt eller delvis unntak fra intern oppkapitalisering for bestemte deler av foretakets gjeld, dersom:

- a) det ikke er mulig å skrive ned eller konvertere gjelden innen rimelig tid,
- b) det er nødvendig og rimelig for å opprettholde kritiske funksjoner som nevnt i § 20-15 tredje ledd bokstav a, kjernevirksomhet og sentrale tjenester og transaksjoner,
- c) det er nødvendig og rimelig for å unngå smittevirkninger, særlig knyttet til kundeinnskudd, som kan gi alvorlige forstyrrelser i finanssystemet og økonomien, eller
- d) det er nødvendig og rimelig for å forhindre et verditap som ville gitt andre kreditorer et større tap enn når gjelden blir unntatt.

(4) Dersom Finanstilsynet har gjort helt eller delvis unntak etter tredje ledd, kan omfanget av nedskrivning og konvertering av annen konvertibel gjeld økes tilsvarende så lenge dette ikke vil være i strid med § 20-20 første ledd bokstav d. Dersom tapet som skulle ha vært dekket av den unntatte gjelden ikke har blitt inndekket fullt ut av annen konvertibel gjeld, kan Finanstilsynet beslutte at det skal ytes et bidrag fra krisetiltaksfondet etter § 20-52 tredje ledd.

§ 20-26. Gjennomføring av intern oppkapitalisering

(1) Når det er besluttet å gjennomføre en intern oppkapitalisering, skal Finanstilsynet på grunnlag av verddivurderingen etter § 20-16 fastsette hvor mye av den konvertible gjelden som samlet må:

- a) nedskrives for at foretakets nettoverdi skal bli null, og
- b) konverteres til ren kjernekapital for at foretaket eller broforetaket skal oppfylle kapitalkrav og opprettholde tillit i markedene, og i minst ett år kunne oppfylle konsesjonsvilkårene og videreføre virksomheten i henhold til konsesjonen.

(2) Ved fastsettelsen etter første ledd kan Finanstilsynet ta hensyn til et eventuelt bidrag fra krisetiltaksfondet til broforetaket etter § 20-52 første ledd bokstav d. Dersom Finanstilsynet beslutter å overdra eiendeler og forpliktelser til et forvaltningsforetak etter § 20-23, skal det ved fastsettelsen etter første ledd tas hensyn til forvaltningsforetakets kapitalbehov.

(3) Etter at den ansvarlige kapitalen er nedskrevet og konvertert etter § 20-14 første ledd, skal Finanstilsynet gjennomføre en intern oppkapitalisering av et omfang som fastsatt etter første ledd, slik at:

- a) konvertibel gjeld som etter § 20-9 annet ledd har lavere prioritet enn annen konvertibel gjeld, nedskrives eller konverteres til ren kjernekapital i samsvar med gjeldens innbyrdes prioritet ved avvikling etter § 20-29, i den utstrekning som trengs for å dekke behovet fastsatt etter første ledd, eller så langt den rekker, og
- b) annen konvertibel gjeld deretter nedskrives eller konverteres til ren kjernekapital i samsvar med gjeldens innbyrdes prioritet ved avvikling etter § 20-29, i den utstrekning som trengs for å dekke behovet fastsatt etter første ledd, eller så langt den rekker.

(4) Kapital- og gjeldsinstrumenter som nevnt i § 20-14 første ledd bokstav b og c og paragrafen her tredje ledd bokstav a, skal være nedskrevet eller konvertert fullt ut i samsvar med eventuelle avtalevilkår om nedskrivning eller konvertering knyttet til foretakets situasjon, soliditet eller ansvarlige kapital, før det foretas nedskrivning eller konvertering etter tredje ledd bokstav b.

(5) Bestemmelsene i § 20-14 annet til niende ledd gjelder tilsvarende for nedskrivning og konvertering av konvertibel gjeld. § 20-14 annet ledd første punktum gjelder også når Finanstilsynet endrer forfallstid, rentefot og renteterminer for foretakets gjeldsinstrumenter, samt gjør opp derivatavtaler etter § 20-25 annet ledd.

§ 20-27. Omorganiseringsplan

(1) Har Finanstilsynet gjennomført en intern oppkapitalisering etter § 20-24 første ledd bokstav a, skal administrasjonsstyret innen én måned forelegge en omorganiseringsplan for Finanstilsynet. Finanstilsynet kan i særlige tilfeller forlenge fristen med inntil én måned. Dersom det er relevant, skal planen være tilpasset kravet om en restruktureringsplan etter de alminnelige statsstøttereglene.

(2) Omorganiseringsplanen skal gi en redegjørelse for tiltak som kan gjenopprette den finansielle stillingen og bærekraften til hele eller deler av foretaket innen rimelig tid. Slike tiltak kan blant annet omfatte omorganisering av virksomheten, endringer i systemer og infrastruktur, salg eller avvikling av virksomhetsområder, og tiltak for å bedre konkurransevnen. Tiltakene skal baseres på realistiske forutsetninger om økonomisk og markedsmessig utvikling, og ta hensyn til foretakets største sårbarheter. I planen skal forutsetningene for tiltakene sammenlignes med referanseverdier for sektoren som helhet.

(3) Omorganiseringsplanen skal minst inneholde en detaljert analyse av årsakene til at foretaket ble kriserammert, en beskrivelse av hvilke tiltak som planlegges gjennomført, og en tidsplan for gjennomføringen.

(4) Finanstilsynet skal innen én måned etter å ha mottatt planen, vurdere om den skal godkjennes. Dersom Finanstilsynet ikke godkjenner planen, skal administrasjonsstyret pålegges å sende inn en revidert plan innen to uker. Finanstilsynet skal innen én uke etter å ha mottatt den reviderte planen, vurdere om den skal godkjennes. Dersom Finanstilsynet ikke godkjenner den reviderte planen, kan Finanstilsynet kreve endringer i planen. Når Finanstilsynet har godkjent en omorganiseringsplan, skal administrasjonsstyret gi rapport til Finanstilsynet minst hver sjettede måned om gjennomføringen av planen.

(5) Finanstilsynet kan beslutte at omorganiseringsplanen for et morselskap i et norsk finanskonsern skal omfatte norske konsernforetak. Etter avtale med krisehåndteringsmyndigheten i en annen stat kan Finanstilsynet beslutte at det samme skal gjelde konsernforetak etablert i utlandet. Har utenlandsk finanskonsern etablert datterforetak her i riket, skal det i samarbeid mellom Finanstilsynet og den utenlandske krisehåndteringsmyndigheten avtales om det skal utarbeides en omorganiseringsplan for datterforetaket.

(6) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om omorganiseringsplaner, herunder om anvendelsen av reglene i paragrafen her i konsernforhold, og om samarbeid mellom norske og utenlandske myndigheter.

V. Statlige tiltak

§ 20-28. Statlige tiltak

(1) Ved alvorlige forstyrrelser i finanssystemet kan departementet treffe vedtak om statlige støttetiltak dersom:

- a) departementet har truffet vedtak etter § 20-15 om at foretaket skal krisehåndteres,
- b) eierne av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld har ved nedskrivning og konvertering bidratt til å dekke tap og oppkapitalisere foretaket med et beløp som

- tilsvarer minst åtte prosent av forvaltningskapitalen, beregnet etter reglene i § 20-16,
- c) det statlige tiltaket er egnet til å ivareta formålene nevnt i § 20-15 tredje ledd,
 - d) det statlige tiltaket er godkjent i henhold til de alminnelige reglene om statsstøtte, og
 - e) departementet har, etter samråd med Finanstilsynet og Norges Bank, kommet til at krisetiltakene som nevnt i § 20-19 ikke vil være tilstrekkelige til:
 - i) å unngå vesentlige negative virkninger for finanssystemet,
 - ii) å ivareta allmenne interesser når foretaket tidligere har mottatt ekstraordinær kreditt fra Norges Bank, eller
 - iii) når det gjelder tiltak i form av midlertidig statlig eierskap, å ivareta allmenne interesser når foretaket tidligere har mottatt statlig støtte i form av tilførsel av ansvarlig kapital.

(2) Departementet kan treffe vedtak etter første ledd for:

- a) å delta i oppkapitaliseringen av foretaket ved tilførsel av ren kjernekapital, annen godkjent kjernekapital og godkjent tilleggskapital, eller
- b) erverve eierskap til foretaket eller dets virksomhet, og overføre eierskapet til en offentlig myndighet eller et statseid foretak.

(3) Kapitalinstrumenter som erverves ved tiltak som nevnt i annet ledd, skal selges til privat eier så snart markedsforholdene tillater det. Departementet treffer vedtak om salg av kapitalinstrumenter.

(4) Finanstilsynet skal gjennomføre de vedtak som treffes av departementet etter paragrafen her. Finanstilsynet skal i den grad det ervervede eierskapet tillater det, påse at foretakets virksomhet drives profesjonelt og forretningsmessig.

VI. Avvikling av foretak under offentlig administrasjon

§ 20-29. Vedtak om avvikling av foretak under offentlig administrasjon.

(1) Dersom vilkårene i § 20-15 første ledd bokstav a og b er oppfylt, men allmenne interesser ikke tilsier at foretaket bør krisehåndteres, skal departementet treffe vedtak om avvikling av foretaket under offentlig administrasjon.

(2) Vedtak om avvikling under offentlig administrasjon skal meddeles Finanstilsynet, Norges Bank og Bankenes sikringsfond. Vedtaket skal meldes til Foretaksregisteret og snarest mulig kunngjøres i Brønnøysundregistrenes elektroniske kunngjøringspublikasjon. Vedtaket skal også registreres i et verdipapirregister og tinglyses hos registerføreren for tinglysning i fast eiendom.

(3) Etter at vedtak om avvikling under offentlig administrasjon er truffet, skal foretaket føye til sitt foretaksnavn: «Under offentlig administrasjon».

(4) §§ 20-16 og 20-17 gjelder tilsvarende ved vedtak om avvikling under offentlig administrasjon.

§ 20-30. Virkninger av vedtak om avvikling under offentlig administrasjon

(1) Når departementet har truffet vedtak om avvikling under offentlig administrasjon etter § 20-29, inntreffer følgende virkninger:

- a) foretakets tidligere organer trer ut av virksomhet, og administrasjonsstyret overtar myndigheten som ligger til disse organene, men det sist fungerende styret skal likevel avgjøre saker som ikke kan utsettes inntil administrasjonsstyret er tiltrådt,
- b) medlemmene av styret og revisor skal gi administrasjonsstyret alle opplysninger om foretakets stilling og virksomhet,
- c) foretaket kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet ta imot innskudd og innlån, påta seg nye engasjementer eller øke tidligere engasjementer,
- d) foretaket kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet foreta utbetaling til innskyttere og andre kreditorer,
- e) kreditorer med krav som er stiftet før vedtaket om krisehåndtering, kan ikke ta utlegg eller på annen måte få sikkerhet for slike krav i verdier som tilhører foretaket, og
- f) dekningsloven og lov om finansiell sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende, med mindre annet følger av § 20-32. Fristdagen er dagen for vedtak om krisehåndtering eller vedtak om avvikling under offentlig administrasjon. I tilfeller som nevnt i § 20-31 femte ledd er fristdagen dagen for vedtaket om krisehåndtering etter § 20-15.

(2) Innskudd, innlån og andre forpliktelser som er stiftet etter vedtaket, skal anses som massegjeld.

(3) Finanstilsynet kan innkalle foretakets fordringshavere ved preklusivt proklama. Proklamaet kan ikke omfatte bankinnskudd eller skattekrav. Finanstilsynet fastsetter proklamafristen og kunngjøringsmåten. Fristen avbrytes ved melding av krav til Finanstilsynet.

§ 20-31. Gjennomføring av avvikling under offentlig administrasjon

(1) Når departementet har truffet vedtak etter § 20-29 første ledd om at foretaket skal avvikles under offentlig administrasjon, skal administrasjonsstyret forestå avvikling av foretaket og dets virksomhet. Det samme gjelder dersom det innen ett år etter at foretaket ble vedtatt krisehåndtert etter § 20-15, ikke er sannsynlig at virksomheten i foretaket kan bli videreført eller overført ved krisetiltak etter reglene i dette kapitlet.

(2) Avviklingsboet skal meldes til Enhetsregisteret. Oppgjør til fordringshaverne foretas etter reglene i dek-

ningsloven, med mindre annet følger av § 20-32. Ved booppgjøret og avviklingen gjelder reglene i konkursloven kapittel VIII følgende tilsvarende så langt de passer. Finanstilsynet treffer avgjørelser etter konkursloven, med unntak av fordringsprøvelse som foretas av tingretten.

(3) Ved avviklingen skal administrasjonsstyret etter samråd med innskuddsgarantiordningen så vidt mulig sikre at garanterte innskudd blir overført til et annet medlemsforetak og fortsatt vil være fullt tilgjengelig for innskyterne. Garantiordningens regresskrav etter § 19-12 for tiltak etter § 19-11 tredje ledd, kan meldes i avviklingsboet. Garanterte innskudd som er gjort tilgjengelig i annet medlemsforetak, kan ikke kreves utbetalt av garantiordningen etter § 19-8 eller meldes i avviklingsboet.

(4) Når avviklingen er gjennomført, skal administrasjonsstyret legge frem sluttregnskap med forslag til utlodning til godkjenning av Finanstilsynet, som gir påbud om kunngjøring av utlodningen og sender melding til Foretaksregisteret om sletting av foretaket.

(5) Bestemmelsene i dette avsnittet gjelder tilsvarende ved avvikling av virksomhet som det ved krisehåndtering av et foretak ikke foreligger grunnlag for å videreføre eller overdra til et annet foretak.

§ 20-32. Prioritetsregler for innskudd mv.

(1) Innskudd som er garantert etter § 19-4, har prioritet foran alminnelig usikret gjeld uten særskilt prioritet. Det samme gjelder gjeld til innskuddsgarantiordningen etter § 19-12.

(2) Den delen av kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og små eller mellomstore bedrifter som overstiger garantibeløpet etter § 19-4, har prioritet etter gjeld som nevnt i første ledd, men likevel foran alminnelig usikret gjeld uten særskilt prioritet. Samme prioritet tilkommer innskudd i foretak etablert i EØS som ikke skal regnes som kvalifiserte innskudd fordi innskuddene er foretatt gjennom filial som foretaket har etablert i stat utenfor EØS.

VII. Kontraktsinngrep og tilleggsbeføyelser

§ 20-33. Overdragelse av eiendeler mv.

(1) Ved bruk av krisetiltak kan Finanstilsynet overdra eiendeler og rettigheter fri for andre forpliktelser som vil medføre begrensninger i erververens rettsstilling, men med unntak av sikkerhetsrettigheter som nevnt i § 20-41. Ved overdragelse av virksomhet kan Finanstilsynet pålegge foretaket og eventuelle andre foretak i samme konsern å treffe operasjonelle tiltak på rimelige vilkår som det er behov for ved driften av virksomhet som er overtatt.

(2) Beslutninger fra krisehåndteringsmyndighet i annen EØS-stat om overdragelse av eiendeler og rettig-

heter som befinner seg i her i riket, eller av forpliktelser som er undergitt norsk lov, skal tillegges virkning her i riket.

(3) Finanstilsynet kan treffe de beslutninger som er nødvendige for at kontraktsmessige og andre rettigheter som foretaket har, blir overført til erververen, samt bestemme at erververen skal tre inn som kontraktspart. Finanstilsynet kan pålegge foretaket og erververen å gi hverandre informasjon og bistand i forbindelse med overdragelsen. Dette er ikke til hinder for at en ansatt avslutter arbeidsforholdet, eller at en kontraktspart utøver rettigheter etter kontraktsvilkårene som følger av foretakets handlemåte før overdragelsen.

(4) Ved bruk av krisetiltak kan Finanstilsynet oppheve eksisterende fortrinnsretter til aksjer eller egenkapitalbevis.

(5) Finanstilsynet kan ikke treffe beslutninger etter første til fjerde ledd som vil være i strid med reglene i §§ 20-37 til 20-43.

§ 20-34. Forholdet til foretakets kontrakter

(1) Ved bruk av krisetiltak kan Finanstilsynet avslutte kontrakter inngått av foretaket, eller endre kontraktsvilkårene når dette er nødvendig av hensyn til gjennomføringen av krisehåndteringen og ikke vil være i strid med reglene i §§ 20-24 til 20-26.

(2) For kontrakter inngått av foretaket, skal tiltak etter reglene i avsnitt III eller IV ikke regnes som tvangsfullbyrdelse etter lov om finansiell sikkerhetsstillelse § 5 eller insolvensbehandling etter lov om betalings-systemer m.v. § 4-2 dersom forpliktelsene etter kontrakten fortsatt blir oppfylt. Det samme gjelder for kontrakter inngått av et datterforetak med garanti fra morselskapet eller et annet foretak i finanskonsernet, og for kontrakter inngått av et konsernforetak med vilkår som knytter rettsvirkning til mislighold fra andre konsernforetak.

(3) Dersom forpliktelsene etter en kontrakt fortsatt blir oppfylt, kan det ikke med grunnlag i reglene i avsnitt III eller IV gjøres gjeldende:

- hevning og avslutning, suspensjon, endring, netting og annen motregning i kontrakt med foretaket, kontrakt inngått av et datterforetak med garanti fra et annet foretak i finanskonsernet, eller i kontrakt inngått av et konsernforetak med vilkår som knytter rettsvirkning til mislighold fra andre konsernforetak,
- besittelse av, kontroll over eller utøvelse av sikkerhetsrett i eiendeler som tilhører foretaket eller morselskapet i finanskonsernet, eller som tilhører et konsernforetak som har kontrakt med vilkår som knytter rettsvirkning til mislighold fra andre konsernforetak, eller
- krav om å innskrenke kontraktsmessige rettigheter som tilkommer foretaket eller morselskapet i

finanskonsernet, eller et konsernforetak som har kontrakt med vilkår som knytter rettsvirkning til mislighold fra andre konsernforetak.

(4) Suspensjon av fordring, sikkerhetsrettighet eller hevingsrett mv. etter reglene i §§ 20-35 eller 20-36 utgjør ikke mislighold eller unnlatt oppfyllelse av en kontraktsforpliktelse.

(5) Bestemmelsene i paragrafen her kan ikke settes til side ved avtale.

§ 20-35. *Suspensjon av fordringer og sikkerhetsretter*

(1) Finanstilsynet kan gi foretak under krisehåndtering pålegg om ikke å foreta betaling og levering i henhold til foretakets kontrakter i tidsrommet fra offentliggjøring av pålegget til midnatt ved utløpet av første virkedag etter offentliggjøringen. Dette gjelder ikke kvalifiserte innskudd eller krav som kvalifiserer til dekning fra Verdipapirforetakenes sikringsfond.

(2) Finanstilsynet kan gi kreditorer som har sikkerhetsrett i eiendeler til foretak under krisehåndtering, pålegg om ikke å gjøre bruk av sikkerhetsretten i tidsrommet fra offentliggjøring av pålegget til midnatt ved utløpet av første virkedag etter offentliggjøringen.

(3) Første og annet ledd gjelder ikke betaling av krav som tilkommer betalingssystemer som omfattes av lov om betalingssystemer m.v. kapittel 4, herunder operatøren og deltakerne, sentrale motparter og sentralbanker, eller sikkerhet som foretak under krisehåndtering har stilt for slike krav.

§ 20-36. *Suspensjon av hevingsrett mv.*

(1) Finanstilsynet kan gi pålegg til part som etter kontrakt med foretaket under krisehåndtering har rett til å heve eller avslutte kontrakten, om ikke å gjøre bruk av slik rett i tidsrommet fra offentliggjøring av pålegget til midnatt ved utløpet av første virkedag etter offentliggjøringen, dersom forpliktelser etter kontrakten som gjelder betaling, levering og sikkerhetsstillelse fortsatt blir oppfylt.

(2) Pålegg etter første ledd kan også gis til part som har kontrakt med et datterforetak av foretaket under krisehåndtering, dersom:

- a) foretaket under krisehåndtering ved garanti eller på annen måte har overtatt ansvar for forpliktelsene etter kontrakten,
- b) retten til å heve eller avslutte kontrakten er basert på insolvens eller finansielle forhold i foretaket under krisehåndtering, eller
- c) eiendeler og forpliktelser i foretaket under krisehåndtering er overdratt eller skal overdras til annet foretak, og også datterforetakets eiendeler og forpliktelser knyttet til kontrakten skal overdras til og overtas av erververen, med mindre Finanstilsynet treffer tiltak som sikrer de forpliktelser datterforetaket har etter kontrakten.

(3) Pålegg etter første og annet ledd gjelder ikke overfor betalingssystemer som omfattes av lov om betalingssystemer m.v. kapittel 4, herunder operatøren og deltakerne, sentrale motparter og sentralbanker. Pålegg etter første og annet ledd gjelder heller ikke dersom Finanstilsynet har bekreftet at eiendelene og forpliktelsene som omfattes av kontrakten, ikke skal overdras til et annet foretak eller bli omfattet av intern oppkapitalisering etter §§ 20-24 til 20-26. Finanstilsynet kan gjøre unntak fra pålegg etter første og annet ledd.

VIII. Vern for eiere, kreditorer og motparter

§ 20-37. *Tapsgrenser for eiere og kreditorer i foretak under krisehåndtering*

(1) Finanstilsynet skal ikke bruke krisetiltak på en måte som medfører at bare en del av foretakets eiendeler, rettigheter og forpliktelser blir overført til et annet foretak, herunder et broforetak, dersom tiltaket innebærer at kreditorer og aksjeeiere med rettigheter som ikke er omfattet av overføringen, ikke vil oppnå en dekning av sine krav som minst tilsvare den dekning de ville ha oppnådd ved en avvikling av foretaket etter § 20-31 på tidspunktet for vedtak etter § 20-15 om at foretaket skal krisehåndteres.

(2) Finanstilsynet skal ikke gjennomføre nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital etter § 20-14 eller foreta intern oppkapitalisering etter § 20-24, dersom dette vil påføre eiere og kreditorer et større tap enn ved en avvikling av foretaket etter § 20-31 på tidspunktet for vedtak etter § 20-15 om at foretaket skal krisehåndteres.

§ 20-38. *Etterkontroll og ny verdivurdering*

(1) Etter at Finanstilsynet har gjennomført krisetiltak, skal Finanstilsynet sørge for at en sakkyndig person som er uavhengig av foretaket og offentlige myndigheter, foretar en ny verdivurdering som er uavhengig av de verdivurderinger som er utført etter § 20-16, og som kan gi grunnlag for å bedømme om foretakets eiere og kreditorer ville ha kommet bedre ut ved en avvikling av foretaket etter § 20-31 på tidspunktet for vedtak etter § 20-15 om at foretaket skal krisehåndteres.

(2) En verdivurdering etter første ledd skal klarlegge:

- a) hvilket resultat eiere og kreditorer, samt innskuddsgarantiordningen, ville ha oppnådd dersom foretaket var blitt avviklet på tidspunktet for vedtak om krisehåndtering, og uten at krisetiltak var blitt satt i verk,
- b) hvilket resultat eiere og kreditorer faktisk oppnådde ved krisehåndteringen av foretaket, når det sees bort fra statlig støtte etter § 20-28, og
- c) i hvilken utstrekning det er forskjell mellom resultatene etter bokstav a og b.

(3) Dersom det fremgår av verdivurderingen at eiere og kreditorer, herunder innskuddsgarantiordningen, er påført større tap ved krisehåndteringen av foretaket enn det tap som ville ha oppstått ved en avvikling av foretaket, skal Finanstilsynet utbetale differansen med midler fra krisetiltaksfondet.

(4) Verdivurderinger etter første til tredje ledd kan overprøves etter reglene om klage eller søksmål i § 20-44.

(5) Departementet kan gi forskrift om verdivurderinger etter paragrafen her.

§ 20-39. Vern for motparter

(1) Reglene i denne paragrafen gjelder dersom Finanstilsynet:

- a) med hjemmel i §§ 20-21 til 20-23 skal overdra en del av foretakets eiendeler, rettigheter og forpliktelser fra foretaket til et annet foretak, eller fra et broforetak eller forvaltningsforetak til et annet foretak, eller
- b) med hjemmel i § 20-34 første ledd skal treffe vedtak om å bringe til opphør en kontrakt inngått av foretaket, endre kontraktsvilkårene, eller bestemme at erververen skal tre inn som part i kontrakten.

(2) I tilfeller som omfattes av første ledd skal følgende ordninger og motparter ha vern etter bestemmelsene i §§ 20-40 til 20-43 med de unntak som følger av bestemmelsene i §§ 20-34 til 20-36:

- a) sikkerhetsrettigheter knyttet til enkelte eller grupper av rettigheter eller eiendeler som omfattes av overdragelsen,
- b) finansiell sikkerhetsstillelse som dekker forpliktelser oppstått ved overdragelse av eiendomsrett til eiendeler fra den som stiller sikkerheten, og til den som erverver sikkerhetsretten, og medfører plikt for erververen til å overdra eiendeler når forpliktelsene oppfylles,
- c) motregningsordninger hvor to eller flere fordringer mellom foretaket og en motpart kan avregnes mot hverandre,
- d) nettingordninger, herunder etter avtale som nevnt i lov om finansiell sikkerhetsstillelse § 6 og betalingsystemloven § 4-2,
- e) obligasjoner med fortrinnsrett utstedt etter § 11-5 til § 11-15, herunder fordringer etter derivatavtaler som inngår i sikkerhetsmassen, og
- f) strukturerte finansielle ordninger, herunder verdipapiriserings- og derivatavtaler og finansielle sikringsinstrumenter.

§ 20-40. Sikrings-, motregnings- og nettingordninger

(1) Finanstilsynet kan ikke treffe tiltak som omfattes av § 20-39 første ledd som innebærer at bare en del av de rettigheter og forpliktelser som er sikret under en ordning som nevnt i § 20-39 annet ledd bokstavene b, c

eller d, blir overdratt til et annet foretak eller blir endret eller bragt til opphør. Parter som omfattes av slike ordninger, skal fortsatt ha adgang til å foreta oppgjør ved motregning eller netting av fordringer i samsvar med de vilkår som er fastsatt for ordningen.

(2) For å sikre tilgang til garanterte innskudd kan Finanstilsynet likevel overføre slike innskudd uten å overføre andre eiendeler, rettigheter og forpliktelser som omfattes av samme ordning som nevnt i første ledd, og overføre, bringe til opphør eller endre disse eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene uten å overføre garanterte innskudd.

§ 20-41. Sikkerhetsrettigheter

(1) Finanstilsynet kan ikke med virkning for forpliktelser med tilknyttede sikkerhetsrettigheter som omfattes av § 20-39 annet ledd bokstav a, gjennomføre:

- a) overdragelse av eiendel som er stilt som sikkerhet, med mindre forpliktelsen også blir overdratt,
- b) overdragelse av forpliktelsen, med mindre tilknyttet sikkerhet også blir overdratt,
- c) overdragelse av retten til å utnytte sikkerhetsrettigheten, med mindre den sikrede forpliktelsen også blir overdratt, eller
- d) endring eller opphør av sikkerhetsrettigheten etter § 20-34 første ledd dersom virkningen er at forpliktelsen ikke lenger er sikret.

(2) For å sikre tilgang til garanterte innskudd kan Finanstilsynet overføre garanterte innskudd som omfattes av sikkerhetsrettigheten, uten å overføre andre eiendeler, rettigheter og forpliktelser som omfattes av samme sikkerhetsrettighet, og overføre, bringe til opphør eller endre disse eiendelene, rettighetene eller forpliktelsene uten å overføre garanterte innskudd.

§ 20-42. Strukturerte finansielle ordninger og obligasjoner med fortrinnsrett

(1) Finanstilsynet kan ikke med virkning for strukturerte finansielle ordninger, herunder ordninger som nevnt i § 20-39 annet ledd bokstav e og f, gjennomføre:

- a) overdragelse av en del av de eiendeler, rettigheter og forpliktelser som omfattes av, eller inngår som del av, en strukturert finansiell ordning hvor foretaket under krisehåndtering er part, eller
- b) tiltak med hjemmel i § 20-34 første ledd som medfører opphør eller endring av de eiendeler, rettigheter og forpliktelser som omfattes av, eller inngår som del av, en strukturert finansiell ordning hvor foretaket under krisehåndtering er part.

(2) For å sikre tilgang til garanterte innskudd har Finanstilsynet likevel adgang til å overføre garanterte innskudd som omfattes av en strukturert finansiell ordning, uten å overføre andre eiendeler, rettigheter og forpliktelser som omfattes av samme ordning, og til å overføre, bringe til opphør eller endre disse forpliktelsene,

rettighetene eller eiendelene uten å overføre garanterte innskudd.

§ 20-43. *Betalings-, avregnings- og oppgjørssystemer*

(1) Finanstilsynet skal påse at driften av betalings-, avregnings- og oppgjørssystemer etter lov om betalings-systemer m.v. kapittel 4 og regelverket for slike systemer ikke blir påvirket dersom Finanstilsynet:

- a) overdrar en del av eiendeler, rettigheter og forpliktelser i et foretak under krisehåndtering til et annet foretak, eller
- b) med hjemmel i § 20-34 første ledd treffer vedtak om at kontrakter inngått av et foretak under krisehåndtering, skal bringes til opphør, endres eller overtas av en erverver som part.

(2) Overdragelse, opphør eller endring av eiendeler, rettigheter og forpliktelser som omfattes av første ledd:

- a) skal ikke medføre tilbakekall, endring eller bortfall av innlagt overføringsordre eller av avregning og oppgjør ved netting i et betalingssystem som vil være i strid med reglene i betalingssystemloven § 4-2, og
- b) skal ikke være til hinder for utnyttelse av sikkerhet som nevnt i lov om betalingssystemer m.v. § 4-4.

§ 20-44. *Klage. Søksmål*

(1) Den som har rettslig interesse knyttet til en beslutning truffet av Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet, kan påklage beslutningen etter reglene i forvaltningsloven.

(2) Vedtak om krisehåndtering eller avvikling etter reglene i §§ 20-15 til 20-43 kan iverksettes umiddelbart. Iverksettelsen kan likevel utsettes hvis dette ikke vil være i strid med allmenne interesser og ikke vil svekke effekten av vedtaket eller myndighetsutøvelsen.

(3) For en som i god tro har ervervet aksjer eller egenkapitalbevis, eiendeler, rettigheter eller forpliktelser i et foretak under krisehåndtering i henhold til vedtak som omfattes av annet ledd, er opphevelse eller endring av vedtaket etter klage eller søksmål uten virkning for etterfølgende administrative handlinger eller transaksjoner som Finanstilsynet har foretatt på grunnlag av vedtaket. I så fall kan den som det uriktige vedtaket har virket til skade for, kreve erstatning bare for det tapet som skyldes vedtaket.

IX. Finanskonsern og foretak med grenseoverskridende virksomhet

§ 20-45. *Beslutninger med virkning i annen EØS-stat*

(1) Ved krisehåndtering av norsk foretak som driver virksomhet gjennom datterforetak i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet legge tilbørlig vekt på hvilke virkninger beslutninger etter reglene i kapitlet her må antas å få i slik stat, særlig når det gjelder finansiell stabilitet, skat-

teinntekter, midler i krisetiltaksfond og ordninger for innskuddsgaranti og investorbeskyttelse. Ved krisehåndtering av norsk foretak som har filial med vesentlig virksomhet i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet legge tilbørlig vekt på hensynet til finansiell stabilitet i vertsstaten.

(2) Bestemmelsen i første ledd gjelder tilsvarende dersom Finanstilsynet treffer beslutninger som gjelder virksomhet som drives her i riket av filial av foretak eller av datterforetak av foretak som er etablert i annen EØS-stat.

(3) Beslutninger etter første eller annet ledd treffes av Finanstilsynet så vidt mulig etter forhåndsvarsel, utveksling av relevant informasjon og samråd med krisehåndteringsmyndigheten i den eller de EØS-stater som berøres.

§ 20-46. *Kriseutvalg*

(1) Dersom finanskonsern med morselskap her i riket omfatter foretak nevnt i § 20-1 første ledd bokstav a som driver virksomhet gjennom filial eller datterforetak i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet opprette et kriseutvalg for konsernet.

(2) Departementet kan i forskrift gi regler om kriseutvalg, dets sammensetning og dets oppgaver.

§ 20-47. *Krisehåndtering av foretak med morselskap i annen EØS-stat*

(1) Dersom departementet beslutter at et norsk foretak som inngår i finanskonsern med hovedsete i annen EØS-stat, oppfyller vilkårene for krisehåndtering etter § 20-15, skal Finanstilsynet gi underretning om dette til krisehåndteringsmyndigheten som er ansvarlig for konsernet, og til medlemmene i kriseutvalget for dette konsernet.

(2) I underretningen skal Finanstilsynet opplyse om vedtak truffet etter § 20-15, og i tilfelle om hvilke krisetiltak som planlegges gjennomført. Dersom krisehåndteringsmyndigheten for konsernet antar at tiltakene ikke vil ha slike virkninger for finanskonsernet at det må ventes at konsernforetak etablert i EØS-staten vil oppfylle vilkårene for krisehåndtering, kan tiltakene gjennomføres. Dette gjelder ikke dersom krisehåndteringsmyndigheten for konsernet senest 24 timer etter at underretningen er mottatt, har oversendt forslag til en krisehåndteringsplan til kriseutvalget for finanskonsernet som omhandler krisetiltak for de enkelte konsernforetak og samordning av tiltakene.

(3) En krisehåndteringsplan etter annet ledd fastsettes i fellesskap av krisehåndteringsmyndighetene for de konsernforetak som omfattes av planen. Dersom det foreligger uenighet mellom krisehåndteringsmyndighetene, kan de myndighetene som er enig i planen, fastsette denne med virkning for konsernforetakene i deres EØS-stater.

§ 20-48. Krisehåndtering av norsk morselskap for finanskonsern med virksomhet innenfor EØS

(1) Dersom departementet beslutter at et norsk morselskap i finanskonsern som omfatter konsernforetak som nevnt i § 20-1 første ledd bokstav a og som driver virksomhet innenfor EØS, oppfyller vilkårene for krisehåndtering etter § 20-15, skal Finanstilsynet gi underretning om dette til de andre medlemmene i kriseutvalget for finanskonsernet.

(2) I underretningen skal Finanstilsynet opplyse om vedtaket som er truffet, og om hvilke krisetiltak som etter Finanstilsynets vurdering bør settes i verk. Underretningen kan inneholde en krisehåndteringsplan for finanskonsernet som omhandler krisetiltak for de enkelte konsernforetak og samordning av tiltakene, dersom:

- a) det må ventes at krisetiltakene overfor morselskapet vil medføre at vilkårene for krisehåndtering av konsernforetak i annen EØS-stat også vil være oppfylt,
- b) det må ventes at krisetiltakene overfor morselskapet alene ikke vil være tilstrekkelige til å stabilisere situasjonen,
- c) myndigheten ansvarlig for konsernforetak i annen EØS-stat har besluttet at vilkårene for krisehåndtering av foretaket der er oppfylt, eller
- d) krisetiltakene overfor morselskapet vil medføre særlige fordeler for enkelte av konsernforetakene.

(3) Dersom underretningen ikke inneholder et forslag til krisehåndteringsplan for finanskonsernet etter annet ledd, kan Finanstilsynet treffe beslutning etter reglene i kapitlet her etter samråd med medlemmene i kriseutvalget for konsernet. Inneholder underretningen forslag til krisehåndteringsplan, skal planen fastsettes i fellesskap av Finanstilsynet og krisehåndteringsmyndighetene for de konsernforetak som omfattes av planen. Dersom det foreligger uenighet mellom krisehåndteringsmyndighetene, kan de myndighetene som er enig i planen, fastsette denne med virkning for konsernforetakene i deres EØS-stater.

§ 20-49. Filial her i riket av utenlandsk foretak

(1) Departementet kan vedta at filial av foretak etablert utenfor EØS skal krisehåndteres eller avvikles under offentlig administrasjon her i riket når allmenne interesser tilsier dette, samt når:

- a) filialen ikke oppfyller og heller ikke kan ventes å oppfylle de kravene til virksomheten som er fastsatt i konsesjonen eller følger av ellers gjeldende lov- og forskriftsverk, og det ikke er utsikt til at det innen rimelig tid blir truffet tiltak som vil sikre at kravene vil bli etterlevet,
- b) departementet må anta at det utenlandske foretaket ikke kan eller vil være ute av stand til å oppfylle sine forpliktelser her i riket, eller forpliktelser som

utspringer av filialens virksomhet her, etter hvert som de forfaller, eller

- c) det er innledet insolvensbehandling av foretaket i hjemstaten.

(2) Ved krisehåndtering av filialen etter første ledd gjelder bestemmelsene i § 20-15, § 20-18, § 20-20, §§ 20-29 til 20-31 og § 20-34, samt tilhørende forskriftsbestemmelser.

(3) Når hensyn til finansiell stabilitet og andre hensyn som skal ivaretas etter finanslovgivningen, tilsier det, kan departementet bestemme at filialer etablert her i riket av utenlandske foretak, skal settes under krisehåndtering eller avvikles under offentlig administrasjon, og fastsette nærmere regler om dette i forskrift.

X. Krisetiltaksfond

§ 20-50. Tilgjengelige midler

(1) Midlene i krisetiltaksfondet skal være tilstrekkelige for å få gjennomført krisetiltak etter reglene i kapitlet her på en effektiv måte. Finanstilsynet disponerer midlene i krisetiltaksfondet og bidrag fra innskuddsgarantifondet etter § 20-54. Krisetiltaksfondet skal utgjøre et beløp som minst tilsvarer én prosent av samlede garanterte innskudd.

(2) Midlene i krisetiltaksfondet skal plasseres i likvide eiendeler med lav risiko. Bankenes sikringsfond skal forvalte midlene i krisetiltaksfondet.

(3) Er krisetiltaksfondet mindre enn minstekravet etter første ledd, skal manglende beløp dekkes ved garanti fra foretakene. Garantibeløpet skal fordeles mellom foretakene etter reglene i § 20-51 tredje ledd. Det enkelte foretaks garantiansvar skal begrenses i samme omfang som tilleggsbidrag etter § 20-51 annet ledd.

(4) Krisetiltaksfondet skal ha etablert alternative finansieringsordninger i det omfang som er nødvendig for å dekke antatt likviditetsbehov. Krisetiltaksfondet kan også ta opp lån fra andre kilder dersom fondets midler ikke er tilstrekkelige til å dekke tap, kostnader eller andre utgifter, og tilleggsbidrag etter § 20-51 annet ledd ikke er tilgjengelige eller tilstrekkelige.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om krisetiltaksfondet, herunder om risikojustering av bidrag til fondet, bidragsplikt for små foretak, verdipapirforetak og morselskap i finanskonsern, og krisetiltaksfondets adgang til å yte lån til eller å ta opp lån i krisetiltaksfond i annen EØS-stat.

§ 20-51. Bidrag fra foretakene

(1) Foretak som nevnt i § 20-1 første ledd bokstav a skal hvert år tilføre krisetiltaksfondet et samlet bidrag tilsvarende én promille av samlede garanterte innskudd. Dersom fondet er mindre enn to tredeler av minstekravet etter § 20-50 første ledd, skal bidraget isteden fastsettes med sikte på at minstekravet kan oppfylles

innen seks år. Departementet kan bestemme at bidraget for et år skal være lavere enn det som følger av første eller annet punktum.

(2) Dersom krisetiltaksfondets midler ikke er tilstrekkelige til å dekke tap, kostnader eller andre utgifter, skal foretakene tilføre et samlet tilleggsbidrag som er nødvendig for å dekke behovet. Tilleggsbidraget skal for det enkelte foretak per år ikke overstige tre ganger ordinært årsbidrag. Finanstilsynet kan gi et foretak utsettelse på inntil seks måneder for innbetaling av tilleggsbidrag hvis dette er nødvendig av hensyn til foretakets likviditet og soliditet.

(3) Finanstilsynet skal fastsette det enkelte foretaks bidrag etter første og annet ledd i samsvar med foretakets andel av samlet forvaltningskapital fratrukket ansvarlig kapital og garanterte innskudd. Andelen skal justeres opp eller ned i henhold til risikoprofilen til det enkelte foretak. Når krisetiltaksfondet overstiger minstekravet etter § 20-50 første ledd, skal bidrag fra annet kredittforetak enn foretak som omfattes av § 11-7, fastsettes på grunnlag av 50 prosent av andelen nevnt i første punktum, dersom Finanstilsynet finner at foretakets virksomhet utgjør en særlig lav risiko for krisetiltaksfondet.

(4) Dersom et foretak ikke har vært omfattet av bidragsplikten hele året, skal det ved beregningen av bidraget gjøres fradrag for den del av året foretaket ikke har vært omfattet. Har et foretak drevet virksomhet før foretaket ble bidragspliktig, kan Finanstilsynet fastsette et særlig innmeldingsbidrag tilsvarende opptil det bidraget foretaket ville måttet betale for hele året.

(5) Finanstilsynet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak fastsette at foretak etablert utenfor EØS som driver virksomhet her i riket, skal betale bidrag til krisetiltaksfondet, og fastsette bidragene.

§ 20-52. *Bruk av midler*

(1) Krisetiltaksfondets midler kan brukes for å bidra til effektiv gjennomføring av krisetiltak, og bare til følgende formål:

- a) å yte garanti for eiendeler og forpliktelser i et foretak som er under krisehåndtering, dets datterforetak, et broforetak etter § 20-22 eller et forvaltningsforetak etter § 20-23,
- b) å yte lån til foretak som nevnt i bokstav a,
- c) å kjøpe eiendeler fra et foretak som er under krisehåndtering,
- d) å yte bidrag til et broforetak etter § 20-22 eller et forvaltningsforetak etter § 20-23,
- e) å utbetale erstatning for tap til eiere, kreditorer og innskuddsgarantiordningen etter § 20-38 tredje ledd, og
- f) å yte bidrag til en intern oppkapitalisering etter tredje og fjerde ledd og § 20-24.

(2) Finanstilsynet kan også bruke midler etter første ledd overfor et foretak som kjøper virksomhet etter § 20-21.

(3) Dersom Finanstilsynet i medhold av § 20-25 tredje ledd har gitt særskilt unntak fra intern oppkapitalisering for bestemte deler av gjelden, og det tapet som skulle ha vært dekket av den unntatte gjelden ikke har blitt inndekket fullt ut av annen konvertibel gjeld, kan Finanstilsynet yte et bidrag til foretaket ved bruk av midler i krisetiltaksfondet for:

- a) å dekke tap slik at foretakets nettoverdi vil være null, jf. § 20-26 første ledd bokstav a, og
- b) å kjøpe aksjer, egenkapitalbevis eller andre kapitalinstrumenter utstedt av foretaket for å oppkapitalisere foretaket, jf. § 20-26 første ledd bokstav b.

(4) Bidrag etter tredje ledd kan bare ytes dersom:

- a) bidraget ikke vil overstige fem prosent av foretakets forvaltningskapital beregnet etter § 20-16, med mindre all usikret konvertibel gjeld, unntatt kvalifiserte innskudd, allerede er nedskrevet eller konvertert fullt ut, og ytterligere bidrag kan dekkes av krisetiltaksfondets disponible midler, og
- b) eierne av aksjer eller egenkapitalbevis, andre kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld til sammen har tatt tap og bidratt til oppkapitaliseringen av foretaket med et beløp som minst tilsvare:
 - i) åtte prosent av foretakets forvaltningskapital beregnet etter § 20-16, eller
 - ii) 20 prosent av foretakets risikovektede eiendeler beregnet etter § 20-16, dersom krisetiltaksfondets disponible midler utgjør minst tre prosent av samlede garanterte innskudd, og foretakets forvaltningskapital på konsolidert basis er mindre enn 900 milliarder euro.

§ 20-53. *Bruk av midler ved krisehåndtering av konsern*

(1) Ved krisehåndtering av norsk morselskap i finanskonsern etter § 20-48 og norsk etablert konsernforetak etter § 20-47 skal de nasjonale finansieringsordningene for hvert av foretakene eller datterforetakene, herunder krisetiltaksfondet etter § 20-50, yte bidrag til finansieringen av krisehåndteringen.

(2) Den myndigheten som er ansvarlig for krisehåndteringen som nevnt i første ledd, skal i samråd med kriseutvalget for finanskonsernet utarbeide en finansieringsplan som angir fordelingen mellom de nasjonale finansieringsordningene det gjelder. Finansieringsplanen vedtas etter reglene i § 20-48 tredje ledd og § 20-47 tredje ledd. Departementet kan i forskrift gi regler om finansieringsplanen og fordelingen av bidrag.

§ 20-54. *Bidrag fra innskuddsgarantifondet*

(1) Dersom Finanstilsynet beslutter å bruke krisetiltak som sikrer at innskytere i et medlem av innskuddsgarantiordningen etter § 19-2 fortsatt har tilgang til sine

innskudd, skal garantiordningen kompensere krisetiltaksfondet med følgende kontantbeløp fastsatt på grunnlag av en verdivurdering etter § 20-16:

- a) ved bruk av intern oppkapitalisering etter §§ 20-24 til 20-26, et beløp tilsvarende det de garanterte innskuddene ville blitt nedskrevet med dersom de ikke hadde vært unntatt fra intern oppkapitalisering, og
- b) ved bruk av andre krisetiltak nevnt i § 20-19, et beløp tilsvarende det tapet som de garanterte innskuddene ville blitt påført dersom kreditorenes tap isteden hadde blitt fordelt etter reglene i § 20-31.

(2) Beløpet skal ikke overstige det tapet garantiordningen ville blitt påført ved avvikling av foretaket etter § 20-29. Beløpet skal heller ikke overstige 50 prosent av minstekravet etter § 19-9 første ledd. Departementet kan gjøre unntak fra annet punktum i særlige tilfeller der det er behov for et større beløp.

(3) Garantiordningens bidrag etter første og annet ledd fastsettes av Finanstilsynet i samråd med Bankenes sikringsfond.

(4) Fremgår det av en ny verdivurdering etter § 20-38 at garantiordningens bidrag var større enn tillatt etter annet ledd første punktum, skal krisetiltaksfondet tilbakebetale differansen etter § 20-38 tredje ledd.

(5) Dersom de garanterte innskuddene i et foretak fullt ut er overdratt til et annet foretak etter §§ 20-21 eller 20-22, har innskyterne ingen rett til dekning for den del av innskuddene som ikke er overdratt.

§ 20-55. Regress

(1) Når krisetiltaksfondet har utbetalt midler etter §§ 20-52 eller 20-53, kan Finanstilsynet kreve at foretaket tilbakebetaler midlene.

§ 20-56. Kapitalforvaltning og administrative gjøremål

(1) Bankenes sikringsfond skal forvalte midlene i krisetiltaksfondet.

(2) Bankenes sikringsfond kan utføre administrative oppgaver som gjelder krisetiltaksfondet, og som etter reglene i avsnittet her ikke skal avgjøres ved vedtak av Finanstilsynet. Administrative oppgaver omfatter blant annet:

- a) beregning av årlige bidrag og tilleggsbidrag til krisetiltaksfondet,
- b) innkreving av bidrag, herunder å påse at minstekravet etter § 20-50 første ledd blir oppfylt,
- c) beregning av utbetalinger etter §§ 20-52 eller 20-53,
- d) beregning og overføring til krisetiltaksfondet av bidrag fra innskuddsgarantifondet etter § 20-54, og
- e) utarbeiding av låneavtaler etter § 20-50 fjerde ledd og overføring til krisetiltaksfondet av innlånte midler.

(3) Bankenes sikringsfond skal utarbeide årsmelding og årsregnskap for krisetiltaksfondet som sendes til departementet, Finanstilsynet og Norges Bank.

§ 20-57. Klage på vedtak om bidrag til krisetiltaksfondet

(1) Vedtak om foretakenes bidrag til krisetiltaksfondet kan påklages til departementet etter reglene i forvaltningsloven.

§ 21-1 første ledd innledningssetningen skal lyde:

(1) Styret og daglig leder i et *finansforetak som ikke er omfattet av § 20-1 første ledd*, har hver for seg plikt til å melde fra til Finanstilsynet hvis det er grunn til å frykte at:

§ 21-7 skal lyde:

§ 21-7 Virkeområde

(1) Bestemmelsene i §§ 21-7 til 21-20 gjelder for *sikringsforetak, pensjonsforetak og holdingforetak som ikke er omfattet av § 20-1 første ledd bokstav b*.

(2) Departementet kan i forskrift fastsette at bestemmelsene i §§ 21-7 til 21-20 skal gjelde tilsvarende også for filial her i riket av *forsikringsforetak* eller pensjonsforetak. I vedtak om offentlig administrasjon av filial som nevnt i første punktum kan det i tilfelle fastsettes nærmere regler, herunder unntak fra eller anvendelsen av bestemmelser i §§ 21-7 til 21-20.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler til utfylling og gjennomføring av reglene om offentlig administrasjon i §§ 21-7 til 21-16. Slike forskrifter kan fravike regler i §§ 21-7 til 21-16, reglene i konkursloven og tvangsfullbyrdsloven.

§ 21-9 annet ledd skal lyde:

(2) *Finanstilsynet skal gi melding til Norges Bank og til garantiordningen som omfatter foretaket.*

§ 21-12 skal lyde:

§ 21-12 Virkninger av vedtak om offentlig administrasjon

(1) Når vedtak om offentlig administrasjon er truffet, inntretr følgende virkninger:

- a) Foretakets tidligere organer trer ut av virksomhet. Administrasjonsstyret overtar myndigheten som ligger til disse organene. Det sist fungerende styret skal likevel avgjøre saker som ikke kan utsettes inn til administrasjonsstyret er tiltrådt.
- b) *Medlemmene av styret og revisor* skal gi administrasjonsstyret alle opplysninger om foretakets stilling og virksomhet.
- c) *Foretaket kan ikke* påta seg nye engasjementer eller øke tidligere engasjementer uten Finanstilsynets godkjenning.
- d) *Utbetaling til fordringshavere* kan ikke finne sted uten Finanstilsynets godkjenning.
- e) Dekningsloven og lov om finansiell sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende. Fristdagen er dagen for vedtaket om å sette foretaket under administrasjon.
- f) *Fordringshavere med krav som er stiftet før vedtaket om offentlig administrasjon*, kan ikke ta utlegg

eller på annen måte få sikkerhet for slike krav i verdier som tilhører foretaket.

(2) *Forpliktelser* som er stiftet under administrasjonen, skal anses som massegjeld. Tilsvarende gjelder for godtgjørelse til revisor for oppdrag utført i medhold av § 21-3 annet ledd.

(3) Departementet kan gi administrasjonsstyret tillatelse til å innkalle foretakets fordringshavere ved preklusivt proklama. Proklamaet kan ikke omfatte *skattekrav*. Fristen og kunngjøringsmåte fastsettes i tillatelsen.

IV

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

2. Innskudd som var garantert frem til loven her trådte i kraft, skal fortsatt være garantert inntil innskuddet tilbakebetales eller tilbys tilbakebetalt til innskytteren.
3. Eiendeler og forpliktelser forvaltet av Bankenes sikringsfond i medhold av tidligere gjeldende kapittel 19 i denne lov, skal overføres til innskuddsgarantifondet som nevnt i § 19-9 og krisetiltaksfondet som nevnt i § 20-50. Eiendelene og forpliktelsene skal deles opp slik at 45 prosent overføres til innskuddsgarantifondet og 55 prosent overføres til krisetiltaksfondet.
4. Departementet kan fastsette overgangsregler.

Oslo, i finanskomiteen, den 27. februar 2018

Henrik Asheim

leder

Åsunn Lyngedal

ordfører

Vedlegg

Brev fra Finansdepartementet v/statsråd Siv Jensen til finanskomiteen, datert 15. februar 2018

Spørsmål fra Stortinget om Prop. 159 L (2016-2017) Lov om Bankenes sikringsfond og lov om endringer i finansforetaksloven mv. (innskuddsgaranti og krisehåndtering av banker)

Jeg viser til brev 12. februar 2018 fra Stortingets finanskomité ved saksordfører Åsunn Lyngedal med spørsmål til Prop. 159 L (2016-2017). Mine svar følger nedenfor.

Spørsmål 1: Det følger av lovforslaget § 20-3 at Bankenes sikringsfond skal bistå Finanstilsynet i utøvelsen av oppgaver og kompetanse som krisehåndteringsmyndighet. Videre skal Bankenes sikringsfond forbedre saker hvor Finanstilsynet skal treffe vedtak som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd. Komiteen forstår bestemmelsen som en plikt for Bankenes sikringsfond til å bistå Finanstilsynet, dersom tilsynet ber om det men at den ikke pålegger Finanstilsynet å innhente bistand. Vi ber om statsrådets kommentarer til dette.

Svar: Jeg er enig i komiteens forståelse av lovforslaget § 20-3. Forslaget innebærer ikke at Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet har noen plikt til å be om bistand. For oppgavene som nevnt i lovforslaget § 20-3 tredje ledd første punktum, kommer dette klart frem i annet punktum. For å klargjøre at det samme gjelder for forberedelse av saker etter tredje punktum, kan § 20-3 tredje ledd gis følgende ordlyd (endringer fra forslaget i proposisjonen er merket med kursiv):

«(3) Bankenes sikringsfond skal bistå Finanstilsynet i utøvelsen av oppgaver og kompetanse som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd. Finanstilsynet fastsetter hvilke oppgaver som skal utføres av Bankenes sikringsfond i medhold av første punktum. *I saker hvor Finanstilsynet skal treffe vedtak som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd kan Finanstilsynet bestemme at Bankenes sikringsfond skal forberede saken.*»

Spørsmål 2: Etter finansforetaksloven § 19-3 kan Bankenes sikringsfond ikke tas under akkord- eller konkursbehandling. Dette forslaget er ikke videreført i Banklovkomisjonens lovutkast eller i proposisjonen. Komiteen ber om statsrådets kommentarer til om Bankenes sikringsfond skal kunne tas under konkursbehandling.

Svar: Det har ikke vært meningen å endre forholdet til konkursloven. For å ivareta dette kan ordlyden fra finansforetaksloven § 19-3 annet ledd annet punktum inntas som et nytt sjette ledd i lov om Bankenes sikringsfond § 1. Bestemmelsen vil da få følgende ordlyd:

«(6) Konkurs eller akkordforhandlinger kan ikke åpnes i Bankenes sikringsfond.»

Spørsmål 3: Det følger av lovforslaget §§ 19-9 fjerde ledd og 20-50 fjerde ledd at innskuddsgarantifondet og krisetiltaksfondet skal ha etablert alternative finansieringsordninger. Krisetiltaksfondet er ikke et eget rettssubjekt og kan derfor ikke selv være låntaker. Komiteen ber om statsrådets kommentar til hvem skal være låntaker hvis krisetiltaksfondet skal låne midler, jf. § 20-50 (4).

Svar: Det er riktig at krisetiltaksfondet som sådan ikke kan være låntaker. Det avgjørende etter loven er at midlene som lånes opp, vil inngå i krisetiltaksfondet (jf. § 20-56 annet ledd bokstav e) og at fondets midler (herunder senere innbetalte midler) kan benyttes til nedbetaling av lånet. De praktiske spørsmålene om innretningen av den alternative finansieringsordningen kan ved behov avklares i forskrift gitt i medhold av § 20-50 femte ledd.

Spørsmål 4: Etter § 19-8 første ledd skal vertsstatens sikringsordning forestå utbetalinger på vegne av hjemstatens garantiordning. I siste punktum står det imidlertid at midler skal stilles til disposisjon for hjemstatens ordning. Skulle ordet «hjemstat» vært erstattet med «vertsstat» i § 19-8 første ledd siste punktum?

Svar: Lovforslaget § 19-8 regulerer arbeidsdelingen mellom innskuddsgarantiordningen i landet der banken har hovedsete («hjemstaten») og ordningene i de landene der banken har filialer («vertsstat») når et norsk foretak ikke kan betale ut innskudd. Vertsstatens garantiordning skal i slike tilfeller forestå utbetalinger på vegne av den norske innskuddsgarantiordningen. Det er derfor riktig forstått at den norske garantiordningen etter lovforslaget § 19-8 første ledd tredje punktum skal stille midler til disposisjon for vertsstatens ordning. Lovforslaget § 19-8 første ledd kan korrigeres slik (endringer i kursiv):

«(1) Innskuddsgarantiordningen skal sørge for at garanterte innskudd som et medlemsforetak har mottatt gjennom sin filial i annen EØS-stat, blir utbetalt så snart som mulig av garantiordning for bankinnskudd i den stat filialen er etablert etter oppdrag fra og på vegne av garantiordningen. Innskudd i norske kroner omregnes til vertsstatens valuta etter kjøpskursen på den dagen innskuddet ble utilgjengelig. Innskuddsgarantiordningen skal stille de nødvendige midler til disposisjon for garantiordningen i filialens vertsstat og erstatte utbetalte beløp og påløpte kostnader.»

Spørsmål 5: I lovforslaget § 19-10 femte ledd er det forslag om at det ved uttredden av fondet skal gjøres forholdsmessig fradrag i årsavgiften for den del av året

foretaket ikke er medlem. Bestemmelsen gjør det mulig for foretakene å periodisere årsavgiften i regnskapene. Bør det være en tilsvarende regel for krisetiltaksfondet, for eksempel i § 20-51?

Svar: For at finansforetakene ikke skal måtte kostnadsføre hele årsbidraget til innskuddsgarantiordningen i kvartalsregnskapet for første kvartal, er det i lovforslaget § 19-10 femte ledd foreslått at det ved uttreden av ordningen skal gjøres forholdsmessig fradrag i årsbidraget for den del av året foretaket ikke har vært medlem. Bestemmelsen innebærer at bidraget regnskapsmessig fordeles jevnt over hele året. Det vil etter mitt syn være hensiktsmessig å vedta en tilsvarende bestemmelse for bidraget til krisetiltaksfondet, slik at også dette kan regnskapsmessig fordeles jevnt over hele året. En slik bestemmelse vil komme til anvendelse i år hvor et foretak mottar eller leverer inn konsesjonen som gir bidragsplikt, jf. virkeområdet i lovforslaget § 20-1 første ledd bokstav a. Den vil også kunne komme til anvendelse i tilfeller der et foretak har drevet virksomhet som ikke gir bidragsplikt, det vil si annen virksomhet enn den som er omfattet av virkeområdet i lovforslaget § 20-1 første ledd bokstav a.

En bestemmelse som nevnt i lovforslaget § 20-51, kan gjennomføres ved å innta følgende som nytt fjerde ledd:

«(4) Dersom et foretak ikke har vært omfattet av bidragsplikten hele året, skal det ved beregningen av bidraget gjøres fradrag for den del av året foretaket ikke har vært omfattet. Har et foretak drevet virksomhet før foretaket ble bidragspliktig, kan Finanstilsynet fastsette et særlig innmeldingsbidrag tilsvarende opptil det bidraget foretaket ville ha måttet betale for hele året.»

Lovforslaget § 20-51 fjerde ledd må dermed bli nytt femte ledd.

Spørsmål 6: I lovforslaget § 19-11 (4) benyttes begrepet «kostnad ved støttetiltak». Den endelige kostnaden ved å benytte et tiltak vil imidlertid ikke være kjent før lenge etter at tiltaket er benyttet. Vi ber om statsrådens kommentarer til om begrepet «midler benyttes til tiltaket» kan benyttes i stedet.

Svar: Jeg er enig i at det vil være mer presist å knytte bestemmelsen til midlene som er benyttet til tiltaket. Lovforslaget § 19-11 fjerde ledd første punktum (før bokstavlisten) kan i så fall endres slik (endringer i kursiv):

«(4) Når det er truffet tiltak etter annet eller tredje ledd, skal øvrige medlemsforetak straks tilføre innskuddsgarantifondet *et beløp* tilsvarende *midlene benyttet* til tiltaket i form av tilleggsbidrag etter § 19-10 annet ledd, dersom:»

Spørsmål 7: Etter lovforslaget § 20-9 annet ledd skal Finanstilsynet kunne beslutte at minstekravet til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld. I krisehåndteringsdirektivet ar-

tikkel 45 nr. 13 og 14 er det angitt at slike gjeldsinstrumenter i tilfelle skal være såkalte «contractual bail-in instruments» som tilfredsstillere visse krav. Bør dette fremgå også i loven?»

Svar: Det er riktig at gjeldende direktiv har mer presise kriterier for hvilke instrumenter som kan inngå i et pålegg fra krisehåndteringsmyndigheten om at det nevnte minstekravet delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld. Departementet foreslo i proposisjonen at dette ikke blir nærmere konkretisert i lovreglene, ettersom det ligger an til betydelige endringer i direktivet på dette punktet, se avsnitt 5.7.5.2 (side 53, høyre spalte) i proposisjonen. Forslaget til direktivendringer ble fremlagt av EU-kommisjonen i november 2016, og er ennå ikke vedtatt av Rådet og Parlamentet. Det tilsier at lovforslaget § 20-9 bør vedtas som foreslått i proposisjonen. Den foreslåtte bestemmelsen vil gi Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet fleksibilitet til å fastsette minstekrav i henhold til gjeldende og ventede direktivregler, og en konkretisering av kriteriene kan eventuelt også fastsettes i forskrift i medhold av lovforslaget § 20-4. Avhengig av utfallet av EUs regelverksprosess, kan det også bli nødvendig å fremme nye lovforslag på et senere tidspunkt for å gjennomføre direktivreglene.

